NĂM THỨ MƯỜI BỐN, S 16 FEB 2897 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ NĂM 11 NOVEMBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL IMPRIMERIE N° 167

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$80	2$80	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9 00	4 50	2 25	
Ngoại-quốc.	14 00	7 00	3 50	
Các làng và các công-sở.	10 00	5 00	2 50	

Báo-quán bán và kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Các ngài mua báo xin gửi trả cho hẳn trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 6 -63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant: NGUYỄN V-LOẠN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE n° 150

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$50 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$15 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . 0$20 la ligne

Làm thế nào cho nước ta có được nhiều nhân-tài du-học ?

Người ta muốn kiến công lập nghiệp, đảm đang được mọi việc có ích cho nước, có lợi cho đời thì thế nào cũng cần phải có một cái thông-tài ứng dụng, một nước muốn tự cường tự lập, nên mạnh nên giàu sắp đặt được nội-bộ cho hoàn-toàn, phòng ngừa được ngoại-nạn cho yên ổn thì thế nào cũng cần phải có đủ nhân-tài. Suốt xưa nay, khắp đông tây, bao giờ cũng thấy nhân-tài thịnh thì nước thịnh, nhân-tài suy thì nước suy, người có tài thì phẩm cách cao sang, người vô tài thì phẩm cách ti tiện. Nhất là ở vào cái thế-giới năm châu chung chợ, sáu giống kế vai, tranh cạnh để sinh-tồn, ưu thì thắng mà liệt thì bại này, người có tài với người vô tài, nước nhiều nhân-tài với nước ít nhân-tài lại càng hơn kém cách biệt nhau xa lắm.

Mà nhân-tài bởi đâu mà có? người ta bởi đâu mà tu dưỡng được thành tài? là bởi học. Người ta vẫn thường nói : sự học là một cái máy chế-tạo nhân-tài; trường học là một cái lò nung đúc nhân-tài. Không có một người nào không học mà tự nhiên thành giỏi thành khôn; không có một nước nào bỏ học mà hòng trong nước có được nhiều người tài năng trí-dũng.

Người ta muốn thành tài phải nhờ học; nước có nhiều người học mới có nhiều nhân-tài. Mà sự học đời nay lại có khác với sự học đời xưa: đời xưa giao-thông hẹp, cạnh-tranh ít, công việc giản. Người ta chỉ phải học cái phương-pháp tu thân xử thế, cái đạo lý nhật dụng thường hành, thành được là một bậc người tinh minh cường cán hơn hạng dân thường trong nước, thế là tài; học như vậy thì không cần phải đi đây đi đó lắm, nghe xa thấy rộng mới thành tài, hoặc nhờ sự giáo-dục ở gia-đình, hoặc thụ nghiệp với một vị sư nho, hoặc bạn học với người hay người giỏi cũng đã có thể trở nên hiền-nhân quân-tử, hào-kiệt anh-hùng, nước cũng có thể nhờ được những người như thế mà yên trị thái-bình, vẻ-vang mạnh-thịnh; đời nay vì giao thông rộng-rãi, cạnh tranh kịch-liệt, công việc phiền-phức hơn trước nhiều, gọi là người có tài ứng-dụng ở đời nay không những là có đạo-đức cũ mà lại phải cần có trí-thức mới, không những là thông hiểu việc nước mình mà lại phải cần thông hiểu cả việc nước ngoài, không những là có cái học-vấn phổ-thông mà lại cần phải có cái học-vấn chuyên môn nữa, không những là quản trị nổi công việc trong nước mình mà lại cần phải ứng-phó cả với công việc các nước ngoài nữa, nói tóm lại không những kể là người tinh minh cường cán hơn dân thường trong nước mà lại cần phải là người tinh minh cường cán sánh bằng với nhân-tài thế-giới nữa mới được, nước có được nhiều nhân-tài như thế thì mới giữ vững được cơ-đồ, mở-mang được vận-mệnh, mới chen vai thích cánh được với liệt-cường trong thiên-hạ, mà đứng vững mũa tròn ở trên cái vũ-đài học-chiến nông-chiến công-chiến thương-chiến đời nay; học cho được thành tài như thế không thể chỉ nhờ cái giáo-dục ở trong gia-đình, chỉ học với thầy với bạn ở trong nước mình mà được, phải có đi du-học ở các nước ngoài, thâu thái lấy cái hay cái tốt của người ngoài, xem xét được tình thế nước ngoài, giao-tiếp với nhân sĩ nước ngoài, nghiên-cứu cho biết những học-thuật tư-tưởng của người ta, tập luyện cho sành những nghề-nghiệp kỹ-xảo của người ta; tục-ngữ ta có câu: đi một ngày đàng, học một sàng khôn; lại có câu: đi cho biết đó biết đây, ở nhà với mẹ biết ngày nào khôn; hai câu ấy nói về sự học đời nay mới thật là đúng lắm.

Người các nước bây giờ, phàm người đã gọi là có học-thức, có tài-năng, không mấy người là không từng có đi du học ở nước ngoài; người Nhật mà học đỗ bá-sĩ ở Anh, người Pháp mà học đỗ kỹ sư ở Đức, có người lại lấy được học-vị đại-học đến hai, ba nước, đề-huề túi dán cặp sách, năm này ở Ba-lê, năm khác ở Hoa-thịnh-đốn, năm nay ở Duy-đa-nạp, năm khác ở Luân-đôn, một cái học-hội họp đủ người các nước đều có chân, một cái học-án gửi đi khắp các nước cùng bàn soạn. Ấy cái phong du học bây giờ thịnh-hành như thế. Các nước trong hoàn-cầu, trừ mấy xứ về miền sơn-man giã-man, không nước nào không có phái học-trò đi du-học ngoại-quốc; nói ngay như ở một nước Pháp học-trò đi du-học người các nước thường thường có đến trên dưới mười vạn người, thì ở những nước học-vấn phát đạt đã lâu như Anh, Mỹ, Đức, Ý, Nhật, Nga, chắc cũng không kém số ấy; nước Tàu số học-trò đi du-học các nước có tới hai vạn người linh, Ấn-độ cũng kể có vạn người, người ở những xứ bán khai mà còn chịu đi du-học nhiều như thế, thì người ở những nước văn-minh tiến-tiến đi du-học nhiều đến thế nào.

Nước ta ngày nay mà muốn tự cường tự lập, nên mạnh nên giàu thì tất là cũng phải có nhiều nhân-tài du-học: Người minh ngày nay mà muốn có thông-tài ứng-dụng thì tất là cũng phải du-học thành tài.

(*Còn nữa*)

T.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 8 Novembre 1926

Nước Pháp

Việc ông Ricciotto Garibaldi

M. Ricciotto Garibaldi, trong khi hội-kiến với ông em rượt có nói ông không có làm phản cái công cuộc của các ông; song ông lại cầm ông em không được phản đối những lời khẳng các của sở liêm-phóng. Sau rày nếu xét ra việc ông hành-động có can-liên với việc âm-mưu của đảng bôi-lập Tây ban-nha, thì ông sẽ bị trục ra ngoài bờ cõi nước Pháp.

Thuộc địa thượng hội-đồng

M. Perrier tổng-trưởng bộ thuộc-địa, đã khai nghị thuộc-địa thượng hội-đồng ở cao-đài của trường bác thuộc địa. Ông có nói lên này là lần đầu hỏi ý-kiến hội-đồng về những việc quan-trọng, mà trong hội-đồng toan là những quan nguyên thượng-thư thuộc-địa, và các quan nguyên toàn-quyền. Ông nói mỗi khi có cần hỏi ý-kiến những nhà thông thạo từng trải việc thuộc địa, xin hội-đồng cứ mời đến để hỏi ý-kiến.

Nước Anh

Việc giao-tế với nước Trung hoa

Báo *Daily Télégraph*, bình-phẩm việc nước Trung-hoa hãi bản giao-ước Bỹ Trung, và không chịu đem việc phân-tranh độ-trình tòa thẩm-phán quốc-tế. Có nói việc ấy rất là quan-trọng cho các nước có giao-ước với Trung-hoa. Báo ấy lại nói nước Trung-hoa hãi giao-ước với nước Bỹ trước tiên, là vì nước Bỹ không được mạnh về đường hải-quân.

Nước Hy-lạp

Việc bao cử

Kết cục việc bao cử nay đã rõ. Ở đâu đảng liên-hiệp tự do cũng được thêm ghế. Đảng tự-do được thắng số quá 60 %.

Nước Ý

Một bản giao ước

Lord Lloyd đến Rome thì đã lập xong một bản giao-ước của nước Ý với Albanie và đường cương-giới đất Tripolitaine; nước Ý ưng hứa không xin đem dân Senoussi về dưới cái chủ quyền của nước Ý.

Ngày mai sẽ ký bản giao-ước về việc ấn-định đường cương-giới.

Nước Bỹ

Việc giao-tế với Trung hoa

Báo *Peuple* bảo tin rằng M. Vandervelde định đem việc bãi giao-ước Trung-Bỹ để trình tòa thẩm phán quốc-tế.

(*A. R. I. P*)

Nhân dịp hội Bình-chiến nhà máy nghỉ không làm việc. Vậy số báo 2898 đến ngày thứ sáu 12 Novembre 1926 mới ăn-hành.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Tôi mua báo đã năm, có mấy điều pháp luật rất cần, nhờ quí-báo giải đáp giùm cho :

1° Mẹ nuôi vợ tôi lấy bố nuôi vợ tôi làm thứ hai, con cái không có, nuôi được người con nuôi, người vợ cả đẻ được một người con gái, nhà nghèo rượng nương không có, chỉ có hơn một sào đất ở ; đến giờ người chồng và vợ cả chết không lập tự cho con gái hay chàu nhà chàu nào được ăn và không giao quyền gì cho mẹ vợ tôi là người vợ lẽ, nhưng thờ cho đất ấy thì mẹ vợ tôi gửi và vẫn ở đấy trông nom, mẹ vợ tôi có quyền đem bán hay lập tự cho chàu nào có được không ?

2° Bảy giờ con chồng và anh chồng ăn ở với mẹ vợ tôi không có điều gì, ngờ sau này có sự gì bất hình, người con chồng và anh chồng có thể chửi mắng và đuổi mẹ vợ tôi đi khỏi ông cho ở đấy có được không ?

3° Mẹ vợ tôi đem thưa con chồng và anh chồng về tội chửi đi ở và em dâu được không vì thưa ở đâu ?

4° Nếu mẹ vợ tôi đến ở với tôi là con rể nuôi vợ tôi thì có phải trình với hội-đồng lý-dịch hay cứ tự-tiện đi có được không ?

5° Những đồ đồng như cái hòm cái chum mẹ tôi đem đi, người họ nhà chồng có thể giữ không cho đem đi có được không ?

6 Nếu sau này họ nhà chồng đem thưa mẹ tôi và tôi là chuyên vận của cải nhà chồng đi thì có việc gì không ? Nhờ ngài giải đáp cho.

LỜI ĐÁP. — 1° và 2° Cứ chiếu chúc thư ấy ra mà làm, đất ấy trong chúc thư cho ai thì người ấy được. Nếu trong chúc thư không nói gì đến vợ lẽ thì vợ lẽ chẳng những không được phép bán mà lại không được hưởng dụng nữa, vì là của con người vợ cả, thì chỉ một mình con người vợ cả được hưởng mà thôi.

3° Thưa tại tòa án sơ-cấp chỗ mình ở.

4 Muốn trình hội-đồng cũng được, nhưng trình với người tôn-trưởng trong họ nhà chồng thì hơn.

5° và 6 Những đồ ấy nếu là của vợ lẽ đem đến thì khi đi được mang đi, nếu của nhà chồng thì không được mang đi, có mang đi mà họ nhà chồng kiện thì phải trả lại.

Ph. b.-L.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 23 độ
15 giờ 26 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, mặt tốt	12	00
nhì,	11	40
ba,	10	70
Thóc hạng nhất,	6	80
Bắp ngô	6	80

Giá bạc. — Kể từ ngày 10 Novembre 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định 1 $ 14 42.

Vài giá chứng khoán

Ngày 9 Novembre 1926

3 %,	hoàn dần	65	1.00
3 1/2 %,	hoàn dần	82	1.65
4 %,	vĩnh viễn 1917	48	2.70
4 %,	» 1918	47	1.20
6 %,	» 1920	88	1.35
5 %,	hoàn dần 1920	70	1.50
4 %,	1925	84	1.25
5 %,	vĩnh-viễn	49	1.85
5 %,	1915-1916	58	1.25

Tin tàu. — Tàu *Claude Chappe* mang thư sang Pháp đến ngày thứ năm 11 novembre hồi 6 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon đường Tourane và Qui-nhơn đến Saigon sẽ chuyển sang tàu Porthos chứng ngày 15 novembre thì khởi-hành.

Các hóa vật và thư từ bất cứ vật gì sẽ đem xuống Hai-phong một chuyến thứ nhất bằng xe-hỏa chạy Đáp-cầu ngày thứ ba 9 novembre hồi 12 giờ 56.

Còn chuyến thứ hai thì chỉ đem thư thường và thư *recommandé* thì sẽ chở xuống Haiphong bằng chuyến xe-hỏa chạy Haiphong sáng thứ tư 10 novembre hồi 6 giờ 20 và chuyến thứ ba thì bằng xe hỏa chạy Phủ-lang-thương ngày hôm ấy hồi 12 giờ 56.

Tàu *Bangkok* mang thư sang Pháp đường Anh trở các vật có khai giá không kể, đến ngày 13 novembre hồi 5 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy thẳng đi Saigon.

Các thư-từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyến xe-lửa 6 giờ 20 sáng 14 novembre.

Các thư *recommandé* nhận được đến 10 giờ sáng ngày 11 novembre, các thư thường nhận cho đến 5 giờ sáng ngày 12 novembre.

Ngày 11 novembre tại sở Bưu-điện Hanoi sẽ mở một *guichet* phụ từ 8 đến 10 giờ sáng.

Tàu *Tonkin* mang thư sang Hongkong đến ngày thứ sáu 12 novembre hồi 10 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy thẳng đi Hongkong.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyến xe-lửa 12 giờ 56 ngày thứ năm chạy Đáp-cầu.

Tại phòng canh-nông — Sáng thứ bảy 8 novembre, phòng Canh-nông đã họp tại trụ sở ở phố hàng Trống để bàn thu-xếp, do quan Thống-sứ Robin chủ tọa. M. Borel có đọc mấy lời cảm tạ quan Thống-sứ đã đến chủ tọa hội-đồng lý. Quan Thống-sứ có đáp lại mấy câu, đoạn rồi quan Thống-sứ lui về, để ai ở hội-đồng bầu ban trị-sự, thì M. Borel được cử làm hội-trưởng. M. Lecomte phó hội trưởng, M. Vermeulim thủ quĩ và M. Maldan làm thư ký.

Hội-đồng thành-phố. — Hội-đồng thành-phố Hanoi đến ngày thứ ba sau là 16 novembre hồi 17 giờ sẽ họp phiên thứ nhất kỳ thường lệ. Chương trình bàn có những việc này :

Bàn thảo về sổ dự toán và các sổ dự toán phụ của thành phố về năm 1927, việc mua một cái nhà ở đường Rialan ; việc xét xử đền lệ về việc lãnh trang các đã dùng cho các sở thành phố năm 1927 ; việc đền tiền cho các nhà bị xén đất để làm đường ở phố hàng Bột; việc xin phép làm nhà gạch ở các công thổ ; mua đất ở ngoài cửa mấy nhà ở hàng Bạc, đường Cột-cờ, phố hàng Lọng ; xét lại tiền cho thuê công thổ và chia đất ở ngoài bãi ; tiền cấp cho các vợ góa của hai người làm ở sở lục-lộ thành-phố ; việc thành-phố và chính-phủ Bảo-hộ đổi đất lẫn cho nhau về việc đường viện Pasteur, việc xin giảm tiền đèn điện trong khi Hội-chợ, vân vân.

Nửa mùng 8 Trung-kỳ. — Cứ như điện-tín của quan Khâm-sứ Trung kỳ vừa mới gửi ra thì số thóc gạo của toàn kỳ về vụ gặt hái mới rồi, trừ hai tỉnh Phan-thiết và Ban-mê-thuột không kể lòng cộng được 660.200 tấn.

Trường canh-nông thực hành ở Tuyên-quang. — Ngày 14 février 1927, hồ 8 giờ sáng, ở Hanoi, sẽ có kỳ thi vào học trường canh-nông thực hành ở Tuyên-quang. Trong một số báo sau bản quán sẽ đăng thể lệ đầu đơn, và thể lệ theo học thế nào.

Bãi lệ tri-huyện đặc cách. — Trong số báo ngày hôm qua bản báo đã đăng nghị-định bãi cái lệ bổ tri-huyện tri-phủ đặt-cách là cái lệ đặt ra từ năm 1923 mà mới có sáu người được hưởng. Theo như lệ ấy thì các viên-chức tòng sự của sở Nhà-nước thuộc ngạch Bảo-hộ, bất cứ ai, hễ làm việc ra được sáu năm là có thể bổ đặt cách. Vì cái thể-lệ rất dễ mà lại rất khó ấy cho nên trong bốn năm nay các ông tòng sự các sở Nhà-nước, bên khắp không mấy ông là không có cái hi-vọng vào chân địa cách ấy, hay là theo như câu của nhà văn-sĩ J. Marquet thì « người Annam không ai là không sẵn có một ông quan ở trong cái bụng ».

Nay quan trên bãi cái lệ ấy đi thì khỏi được cái mối quấy rối cho biết bao nhiêu người từ nay phải yên phận mà làm ăn, như thế cũng là một cái hạnh phúc vậy.

12 làng Mọi đầu hàng. — Sáng hôm qua phủ Toàng-sứ có tiếp được điện tín báo tin rằng 12 làng Mọi ở Trung-kỳ đã đến đầu hàng một viên giám binh ở đấy.

Về việc ỷ-chính tại các thuộc địa. — Đạo chỉ dụ quan Giám-quốc ngày 18 septembre 1926 về việc đặt ra một sở thanh-tra ỷ-chính luân chuyển tại các thuộc địa thi nay quan Toàn-quyền đã ký nghị định tuyển-bổ tại Đông-dương.

Tại tòa Thượng thẩm Saigon. — Tại tòa Thượng-thẩm Saigon nay đặt thêm tại chức một nữa là một chức cố vấn và một chức phó chưởng-lý.

Quan cai-trị Wintrebert chết ở Lạt. — Trước đã có tin quan cai-trị Wintrebert sang sứ Bắc-ninh đến sau thăng nay thì vì nghỉ, nhưng nay vì công việc làm để ở Bắc-ninh còn dở-dang nên quí sứ ở lại giám sát tháng nữa mới về.

Về việc cướp đường ở Long-châu. — Hồi 4 giờ rưỡi chiều 6 novembre vừa rồi, người *contrôleur* chiếc ô-tô số T. 3529 tên là Tang-giang-Khoa cầm hiệu xe vận-tải Ngày Long-Piong chạy đường Lang-sơn — Long-châu, đến trình sở sen-đầm Đồng-đăng rằng hồi 3 giờ 30 hôm ấy có một toán giặc khách chừng 100 tên ra chờ cách Long-châu chừng 15 km, cướp một đoàn xe nhà hàng hóa của M. Tang-Chéong là một người lái buôn Kanh ở Đồng-đăng. Giữa lúc ấy, quan lãnh-sự Cadet ở Hanoi và tới nơi, bọn linh đi hộ vệ M. Cadet ở trên ô-tô xuống, đánh đuổi bọn giặc chạy trốn. Trong bọn linh cướt mất một người.

M. Tang-giao-Kheo có đem nộp 8 tài đạn súng trường và 8 tài đạn súng lục của quân cướp bỏ ở dọc đường.

16 tài thư sẽ mang thuốc-phiện lậu. — Vừa rồi sở thương-chính có khám thấy trong 16 tài thư ở Vân-nam gửi về Haiphong, thấy chứa toàn nhựa thuốc-phiện lậu. Hiện nay còn đang tra xét xem kẻ nào đứng mua thuốc phiện ấy, song thật cũng khó tra ra vì người làm trong sở Bưu-chính thì nhiều, mà trong những tài nhựa ấy không thấy đề tên ai cả.

Đường xe lửa Hanoi — Haiphong sắp đi thông luôn. — Công-ti xe lửa Vân-nam báo cáo rằng kể từ ngày 12 novembre 1926 trở đi, đường xe lửa Hanoi — Haiphong sẽ đi lại được như thường.

Thi trí huyện hạng ba. — Đến ngày 22, 23 và 24 novembre này, tại phủ Toàng-sứ sẽ mở kỳ thi trí-huyện hạng ba.

Ngày giờ thi cứ bắt đầu chia ra như sau này :

22 novembre. — Tự 8 giờ đến 12 giờ : một bài luận văn-chương bằng chữ Pháp ; tự 14 giờ rưỡi đến 17 giờ rưỡi : một bài thi bằng chữ quốc-ngữ.

23 Novembre — Tự 9 giờ đến 11 giờ : Thi chữ Hán.

24 Novembre. — Tự 9 giờ bắt đầu thi vấn đáp. Số trúng tuyển định lấy là 2 người. Những người đứng trong tuyển sau sẽ tùy sở khuyết mà bổ dụng.

Tài trị phủ. Đến ngày 26 và 27 novembre này, tại phủ Thống-sứ sẽ mở kỳ thi tri-phủ cho các hàng chánh tri chán ứng thí.

Ngày giờ thi các bài chi ra như sau này :

26 Novembre. — Tự 8 giờ đến 11 giờ : một bài công-văn bằng chữ nho ra quốc-ngữ hay bằng quốc-ngữ ra chữ nho.

27 Novembre. — Tự 9 giờ thi vấn đáp. Số trúng tuyển định lấy là một người.

Diễn thuyết tại hội Tri-tri. — Bến chủ nhật 14 tháng 11 tây này, hồi 8 giờ tối, ông Bùi-Kỷ sẽ diễn thuyết về « Dật sử một nhà tri sĩ đời Trần ».

Việc mất trộm của hiệu Chân-Hưng tại Hội-chợ năm ngoái. — Ai cũng nhớ rằng kỳ Hội-chợ năm ngoái, hiệu Chân-Hưng phố Hàng Bạc có mất trộm nhiều đồ nữ-trang bằng vàng, bạc, và kim-cương. Nay nở Mật-thám đã tìm ra manh mối, đã bắt một người con một ông chủ thợ thêu ở phố Hàng Trống. Nghe như đã thấy nhiều tang vật, cả kim-cương cũng thấy. Có một người đàn bà đồng dảng cũng phải bắt giam để xét hỏi.

Lời cảm ơn. — Chúng tôi có lời cảm tạ các ông, các bà đã có lòng thương giúp giấy chia buồn, cho lễ phúng và đi đưa đám phù-quàn và lễ nhuận chúng tôi là ;

Monsieur CHAU OUNKHAM
(prince laotien)
Hưởng thọ 56 tuổi, Đông pháp địa-chất tòa, thượng hạng phán-sự, trưởng thị Đại-pháp danh dự bội-tinh, Đại-nam Long bội-tinh, Đệ tam hạng kim-khánh Vạn-tượng bội tinh, Cao miên chương mỹ bội tinh

là thế ngày 8 novembre 1926, tại số nhà 62, phố hàng Điếu, Hanoi.

Trong khi tang gia bối-rối, có điều gì sơ xuất, xin các ngài hỏ quá đi cho.

Quan-phụ : Thành-ngọc-Thuật,
Ái-tử : Thành tiết-Đạt.
Thành-hữu-Bạo,
Nữ-tử : Thành-thị-Hữu-Dung
Đồng gia quyến bất tạ

ĐÁM MA QUAN LÃNH-SỰ LONGTCHEOU

Hội Indochine Films & Cinéma đã chụp phim ảnh đám ma quan Lãnh-sự Long Tchéou hôm qua, 3 November, khởi đầu rước linh-cữu đi từ nhà ga Hanoi đến nhà thờ làm lễ, và từ nhà thờ đến vườn nghĩa-địa.

Phim ảnh này chiếu tại rạp : Cinéma Palace và Family Cinéma Hanoi Từ thứ tư 3 đến thứ ba November 1926.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên tờ thuốc phải có hiệu rõ « COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casanz ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi chậm.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ĂNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montes, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu lấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá

Hội-chợ Hanoi

Mọi việc ở Hội-chợ năm nay sẽ bắt đầu từ ngày 28 Novembre, đến ngày 12 Décembre thì thôi.

Nguyễn thư-ký lục-sự. — M Trịnh-xuân-Ban, thư-ký lục sự, được thêm hạn nghỉ một năm nữa, kể từ ngày 13 novembre 1926.

Nguyễn cảnh sát. — M Ng-đanh-Toàn, lính cảnh-sát ở Haiphong, nay được tử dịch.

Nguyễn thủ-ngục. — M. Ng-v-Tân, nguyên cai khố đỏ, quán làng Phù-đức huyện Tiên-du (Bắc-ninh), nay bổ làm thủ ngục tỉnh lỵ, niên hạng 1448, thay M. Phạm-văn-Trí bị cách đ,ch.

Dạy thể thao. — M. Phùng-văn-Chất, hấp khổ xanh, nay kiếm việc dạy thể thao tại trường Vạn-yên (Sơn-la) mỗi tháng được phụ tấp 2$,00.

Các nhà dùng máy chạy điện. — Theo như khoản 7 trong bản giao-ước ngày 24 Avril 1912 về việc phát điện ở thành phố Hanoi, nhà máy xin có lời để các nhà dùng điện chạy máy, chỉ cho máy chạy từ ngày 10 đến ngày 20 Novembre 1926, mỗi ngày từ 17 giờ 30, đến 20 giờ.

Lời cảm ơn. — Chúng tôi có lời cảm tạ các ông, các bà đã có lòng thương giúp giấy chia buồn, cho lễ phúng và đi đưa đám phù-quàn và lễ nhuận chúng tôi là ;

Monsieur CHAU OUNKHAM
(prince laotien)
Hưởng thọ 56 tuổi, Đông pháp địa-chất tòa, thượng hạng phán-sự, trưởng thị Đại-pháp danh dự bội-tinh, Đại-nam Long bội-tinh, Đệ tam hạng kim-khánh Vạn-tượng bội tinh, Cao miên chương mỹ bội tinh

là thế ngày 8 novembre 1926, tại số nhà 62, phố hàng Điếu, Hanoi.

Trong khi tang gia bối-rối, có điều gì sơ xuất, xin các ngài hỏ quá đi cho.

Quan-phụ : Thành-ngọc-Thuật,
Ái-tử : Thành tiết-Đạt.
Thành-hữu-Bạo,
Nữ-tử : Thành-thị-Hữu-Dung
Đồng gia quyến bất tạ

NÊN NÀI

Nên nài với hiệu bào-chế mà mua lấy thứ chính-hiệu QUINTONINE, vì có những thứ làm giả không có tinh-chất hay như thứ thuốc chính-hiệu. Có hiệu nào đưa thứ thuốc khác để thay vào chớ có nhận, và nên xoát rõ cái tên QUINTONINE.

Thuốc QUINTONINE là một thứ thuốc dùng thay cho extrait de quinquina rất tốt. Cách chế thuốc ấy một lạ, chế theo phép khoa-học, nên thuốc ấy thành ra một thứ thuốc bổ, và một thứ khai-vị thượng-hạng. Một lọ QUINTONINE giá là 0$ 60.

Bán tại : hiệu bào-chế L. BLANC, Phố Paul-Bert, Hanoi.

Quan Bắc-tọ Bi-cơ-man

Y-khoa tiến-sĩ

Chữa các chứng bệnh đàn ông, đàn bà, con gái, các chứng khí hư, các bệnh sốt thường, cảm và ngã nước, các bệnh lậu, giang-mai, lở, đau mắt, các chứng sài trở-con.

Phòng khám bệnh chính tại phố hàng Gió, số nhà 33, Hanoi, dây nói 314.

Quan Bắc-tọ có cả nhà cho người đẻ, người ốm đến nằm ại chữa tại hội.

Số 102

BẮC-TÔNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-BỈ-MỤC dịch thuật

Khi trở nhương bắc, gặp tướng *Liêu* là *Thổ-kim tá* đang cầm lá cờ *Chân-vũ* đề chỉ-huy hiệu lệnh. *Nhạc-thắng* thúc ngựa tiến đánh, bỗng thấy tâm thần mê-loạn, trời đất tối-tăm, chẳng hiểu phương-hướng nào mà đi, bị *Thổ-kim-tá* bắt sống.

Hô-diên-tán thấy vậy, thúc ngựa đến cứu thì quân *Liêu* kéo ra, vây kín bốn mặt. *Hô diên-tán* thấy thế bất-lợi, liền thu quân về phi báo *Dương-tôn-bảo*, và nói cho *Dương-tôn-bảo* biết rằng trận-thế quân *Liêu* khó lòng mà phá vỡ được.

Dương-tôn-bảo liền kiểm-điểm các hàng tướng-tá, thấy thiếu *Nhạc-thắng* và *Mạnh-lương*, đang có ý lo muốn thì bỗng nghe báo hai người đã về tới nơi. *Dương-tôn-bảo* truyền gọi hai người vào để hỏi chuyện.

Nhạc-thắng nói :

— Trong trận đó quân *Liêu* thật rất kỳ-dị, không biết thế nào mà lường. Tôi vì đi lầm đường mà bị quân *Liêu* bắt sống, may nhờ có *Mạnh-lương* đến cứu, nếu không thì tính-mệnh khôn toàn.

Dương-tôn-bảo nói :

— Trong trận *Ngọc-hoàng-điện* có nhị-thập-bát-tú (1), bây giờ bên mươi chín ngọn *Thiên-đăng*, đều là sát cơ biến-hóa đó.

Nói xong, ngảnh lại bảo *Mạnh-lương* rằng :

— Sáng mai tướng-quân ra trận, nên cướp lấy cái *Chân-châu-tản* ở trước *Ngọc-hoàng-điện*, vân hai là *Nhật-nguyệt-kỳ* thì bảo *Tiên-tán* nắm vào mà bắt sống đi, rồi tôi đi đem quân tiếp-ứng.

Mạnh lương và *Tiên-tán* vâng lệnh, đem quân ra đi. *Dương-tôn-bảo* vào bàm với *Dương* lục-lang rằng :

— Lần này thì tất phải tìm thêm-thượng ngự-giá thân-chinh, để đối-đ,ch với *Ngọc-hoàng thượng-đế*. Thân-phụ ra đánh *Bạch-hổ* ở phía hữu, *Bát-quái điện-hạ* ra đánh *Thanh-long* ở phía tả, còn sau cây ấy em đem quân tiến thẳng vào phía giữa để phá nơi chính-điện.

Dương lục-lang theo lời, vào tâu với *Tống Chân-tôn*. Quan khâm-mật-sứ là *Vương-khâm* tâu thì qui xuống tâu rằng :

— Muôn tâu bệ-hạ ! Bệ-hạ đương đương là một vị thiên-tử, hà-tất phải thân ra trận-địa. Việc chiến trận để giao-phó cho các tướng, nếu không phá vỡ được quân giặc, xin trách-tội ở chỗ sơ-sót.

Vương-khâm tâu như thế là có lòng ghen ghét mà cố ngăn-trở việc ngự-giá thân-chinh. *Tống chân-tôn* toan nghe lời *Vương khâm* thì *Bát-vương* tâu rằng :

— Ta phá vỡ được trận-đồ quân *Liêu* hay không, quan-hệ ở một trận này, nếu bệ-hạ có ý ngần-ngại thì sao khuyến-khích được các tướng. Dám xin bệ-hạ giáng chỉ ngự-giá thân-chinh, khiến cho quân giặc nghe tiếng mà phải kinh-sợ, đã chính là cắt kẻ đề giữ yên xã-tắc vậy.

Bấy giờ *Tống Chân-tôn* mới quyết-nghị, giáng chỉ cho các tướng sửa-soạn binh-mã để ngự-giá thân-chinh. Ngày hôm sau, ba hồi trống giục, *Mạnh-lương* và *Tiên tán* mỗi người cưỡi một con ngựa, đem quân ra đến thẳng vào trận-đồ quân *Liêu* tả xung hữu đột, không biết nao nhiêu mà kể.

Dương lục-lang thấy thế bất-lợi, vội vàng thu quân về phi báo *Tống Chân-tôn*. Quan khâm-mật-sứ là *Vương-khâm* tâu thì qui xuống tâu rằng :

— Muôn tâu bệ-hạ ! Bệ-hạ đương đương là một vị thiên-tử, hà-tất phải thân ra trận-địa. Việc chiến trận để giao-phó cho các tướng, nếu không phá vỡ được quân giặc, xin trách-tội ở chỗ sơ-sót.

Vương-khâm tâu như thế là có lòng ghen ghét mà cố ngăn-trở việc ngự-giá thân-chinh. *Tống chân-tôn* toan nghe lời *Vương khâm* thì *Bát-vương* tâu rằng :

— Ta phá vỡ được trận-đồ quân *Liêu* hay không, quan-hệ ở một trận này, nếu bệ-hạ có ý ngần-ngại thì sao khuyến-khích được các tướng. Dám xin bệ-hạ giáng chỉ ngự-giá thân-chinh, khiến cho quân giặc nghe tiếng mà phải kinh-sợ, đã chính là cắt kẻ đề giữ yên xã-tắc vậy.

Bấy giờ *Tống Chân-tôn* mới quyết-nghị, giáng chỉ cho các tướng sửa-soạn binh-mã để ngự-giá thân-chinh. Ngày hôm sau, ba hồi trống giục, *Mạnh-lương* và *Tiên tán* mỗi người cưỡi một con ngựa, đem quân ra đến thẳng vào trận-đồ quân *Liêu* tả xung hữu đột, không biết nao nhiêu mà kể. Bọn *Mạnh lương* lại rút nhau hợp quân làm một, thế là phá vỡ được *Ngọc-hoàng điện*.

Dương tôn-bảo lại truyền lệnh cho các tướng rằng :

— Ta phá trận đồ quân *Liêu*, khác nào như người chẻ giống tre, nay nên thừa thế tiến đánh luôn cho được toàn-thắng.

Mạnh lương hầm-hầm nổi giận, giơ cao lưỡi hái, bổ chết *Thổ-kim-ngưu* ; *Tiên-tán* cũng cất đao chém chết *Thổ-kim tá*. Bọn-họ cần hai tướng ấy cũng bị quân *Tống* g ết cả đi, không biết bao nhiêu mà kể.

Dương lục-lang thúc ngựa tiến vào hãm vỡ bốn mươi chín ngọn *Thiên-đăng* ở trước *Ngọc hoàng điện*. Quân *Liêu* thấy vậy rối loạn. Hai mươi tám vì sao tinh quan (tức là nhị thập-bát-tú) kéo ra, lại bị *Mạnh lương* và *Tiên tán* giết chết hết cả.

Kim long thái-tử thấy sự nguy-cấp, quay ngựa bỏ chạy. *Tống Chân-tôn* giương cung mắc tên, hắn tr,ng một phát, trúng vào *Kim-long* thái-tử. *Kim-long thái-tử* vớ tha chết ở trước trận.

Quân *Tống* g'a-tộc ở đánh. *Dương-tôn-bảo* bắn hốn-tiễn vào, đốt cháy *Thông-minh điện*, quân *Liêu* chết cháy, không biết bao nhiêu mà kể. Bọn *Mạnh lương* lại cùng nhau hợp quân làm một, thế là phá vỡ được *Ngọc-hoàng điện*.

Dương tôn-bảo lại truyền lệnh cho các tướng rằng :

— Ta phá trận đồ quân *Liêu*, khác nào như người chẻ giống tre, nay nên thừa thế tiến đánh luôn cho được toàn-thắng.

Nói xong, liền sai *Mạnh-lương* tiến đánh *Chu-tước-trận*, *Tiên-tán* tiến-đánh *Huyền-vũ trận*, còn *Dương* lục-lang và *Hô-diên-tán* thì tiến đánh *Trường-xà trận*. *Mạnh-lương* vâng lệnh, hùng-hổ đem quân tiến ra, thắng tới *Chu-tước-trận* thì vừa gặp tướng *Liêu* là *Da-luật-hưu-kha* cũng đem quân đến.

Da luật hưu-kha múa giáo thúc ngựa đến đánh *Mạnh-lương*. Hai bên giao-chiến mới được mấy hợp, chưa phân thắng bại thì bỗng nghe ở phía sau trận có một tiếng súng nổ, *Lưu-xiên* và *Trương-cái* đã chia quân đi mất tự hai bên đánh vào.

Da-luật hưu-kha biết sức không địch nổi, liền bỏ tướng-tá mà chạy, *Mạnh-lương* thấy thế đuổi đánh, thành ra phá vỡ được *Chu-tước-trận*. Bấy giờ *Tiên-tán* tiến đánh *Huyền-vũ-trận*, cũng vừa gặp tướng *Liêu* là *Da luật-hê-đồ*.

Hai bên giao-chiến độ hơn mười hợp thì *Da-luật-hê-đồ* quay ngựa bỏ chạy, bị *Tiên-tán* đuổi t ớ, chém cho một nhát đao, chết ngay ở dưới chân ngựa, còn bao-bộ chạy tán-loạn, thế là phá vỡ được *Huyền-vũ-trận*.

Dương lục-lang đem quân đánh *Trường-xà-trận*. *Da-luật-sa* thấy trận-thế rối loạn, không đánh đã định-vọng quanh ra phía sau trận mà chạy, lại gặp toán quân của *Dương-tôn-bảo*. *Dương-tôn-bảo* tức thì mai giáo thúc ngựa, cùng *Da-luật-sa* giao chiến.

Hai bên giao-chiến mới được mấy hợp thì *Mạnh lương* và *Tiên-tán* ở phía sau tiến đến. *Da luật sa* tiến thoái vỡ lộ, không còn biết làm thế nào, đành phải tuốt gươm tự-tử ở trên mình ngựa.

Bấy giờ quân *Tống* bắt phân hàng-hai, các hàng tướng-tá ai nấy đều gia ơn cả đánh. *Dương tôn-bảo* truyền lệnh tiến đánh đại-đinh quân *Liêu*. *Hô-diên-thọ* thấy *Thiên-môn-trận* đã phá vỡ làm tành, mới tìm *Lê* quân xin để hỏi mưu-kế.

Lê quân sư nhỏ giận mà rằng :

— Quan nguyên-soái sao lại nói lo-sợ ! Tôi sẽ có phép bắt được *Dương-tôn-bảo*.

Nói xong, tức thì đem quân hăm-hộ ra đi kéo ra, khác nào như trời long đất lở vậy. Xuân-nhâm lại bảo phép yêu, sai trang chép mấy thì trời đất tối-tăm mù-mịt, cát bay đá chạy, làm cho quân *Tống* không sao mà mở được mắt ra.

(Còn nữa)

1. *Nhị thập bát tú* nghĩa là hai mươi tám vì sao trên trời.

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương thọ đệ nhị đẳng Bắc-đẩu bội-tinh.

Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Said (Ai-cập) Nuế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh : Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH : Giá 3 đồng một lần

XIN GIẤY LÀM-CHỨNG : Giá 1 $ 00

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 32, GIÁY nói số 296

8212.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Một chiếc tàu mới. — Tại bến sông nay lại có một chiếc tàu mới, là « *Hương-Hoà* », tức là « *Pao-Minh* » trước. Tàu này sẽ chạy đường Haiphong — Hongkong. Tốt-lọc được 15 dặm rưỡi.

Nay mai sẽ bắt đầu chạy lần thứ nhất.

Cướp ngày. — Vào hồi 7 giờ rưỡi sáng chủ nhật 7 November một bọn chừng tám đứa lợi một xóng vào nhà ông Lang Bình ở xóm Quần ngựa đường Lạch-tray, cướp lấy được vài chục đồng bạc và vài bộ khăng xống, rồi lên thoát mất đến một ngả. Khi chúng vào cướp thì có gió khi giết ra đọc mạt, nên sự chú và gia-nhân đều sợ hãi không dám chống cự, phải để mặc cho chúng muốn làm gì thì làm. May lúc đó đã sáng rõ, người qua lại ngoài đường cũng đông đúc, và nhà sự-chủ ở ngay đồng sau trại lính khố xanh, nên bọn cướp cũng có ý ngớp sợ mà chỉ vơ vét qua loa rồi ra ngay, thì bấy giờ M. Bình mới cho người chạy ra phi báo với quan Đốc. Lập tức quan đốc cho lính ra đuổi bắt bọn cướp, nhưng chúng chạy trốn đã biệt tích, thì ai nấy cũng ngã lòng, tưởng rằng một cái cướp ngày này mà không ra cứu ra, nghĩ chẳng thèo lêm dui. Đang lúc ấy, có người mách người lính đồn rằng trông thấy một tàn vận quần áo dài, trong bọn chúng nhảy lên xe cao xe bảo kéo trắng lên phía phố Đầu cầu. Tức khắc mấy người lính chạy theo lên phía đó quả nhiên gặp tên vận áo dài k'a vừa bảo đỗ xe trước cửa hiệu Phúc-Vinh-Xương rồi lững thững đi bộ. Mấy người lính ập lại bắt trói khám trong mình hãy còn tang-vật.

Quan đốc trại khố xanh đã giao tên cướp cho sở mật-thám, nghe đâu nó đã cung nhận cả, nhưng nó không chịu xưng những tên đồng-đảng. Song ta nghĩ có gan là sẽ mới giữ giảm được, lọ là người thì làm thế nào mà sở mật thám chẳng tra xét ra được cái bọn cướp táo gan này.

Ở thành-phố ta biết bao nhiêu lính mật-thám, lính cảnh-sát, sự tuần phòng cẩn mật là thế, thì một tên gian ăn cắp vài chiếc đanh gì ở nhà nào cũng còn chẳng lọt được tay những nhà có trách nhiệm, thế mà bọn cướp này dám hoành-hành giữa lúc ban ngày, mà lại hoành-hành tại một nơi liền với trại lính Khố-xanh mới càng to một nữa, thực chẳng không còn coi pháp-luật ra gì cả. —

Cờ bạc đường. — Hàng ngày ta thường thấy ở các đầu hè tàng-cổi bóng cây có những đám đông xúm xít, lại gần mới biết họ tụ họp đánh bạc một cách tự-nhiên quá, không còn sợ bị bắt, mà sáng không e lọ đến ai là người chứa gá nữa. Cái đó thiết tưởng muốn triệt cũng dễ, cho thầy mật-thám hoặc cảnh-sát chịu khó ra công trác-nã một đọ là tự khắc trừ tiệt mọe. Như mới đây các thầy cảnh-sát đi tuần đến phố Beaumont và Francis Garnier nom thấy mấy đám cách bọn nhau thế toan lại bắt thì chúng đã vội chạy trốn mất cả, đám ở phố Beaumont còn bỏ lại 14 đồng xu và đám ở phố Francis-Garnier bỏ lại 5 xu các thầy cảnh-sát mật cả về sở Cẩm trình với quan trên.

Bọn ăn mày. — Cái bọn làm nghề ăn-mày ở thành-phố ta rất nhiều, tuy sở Cẩm đã hết sức ngăn-ngừa, hàng ngày bắt được tên nào thì lập tức đem giải ra ngoại-châu để chúng về nguyên quán mà làm ăn. Song xét ra bọn ấy phần nhiều người tứ-chiếng lại tụ họp kiếm ăn bằng cái nghề đê-mạt đó, hễ sở Cẩm bắt được ra ngoại-châu được vài hôm là lại thấy mặt quanh-quẩn trong thành-phố rồi, thành-thử sở Cẩm đã phí công nhiều lắm mà không tiệt trừ được hẳn. Vậy hay giờ chỉ còn một cách là cho gương thành-phố Hà-nội mà làm hẳn ra một chỗ chứa bọn họ thì họa may mới bớt được. Việc này hội-đồng thành-phố nên lưu-tâm đến cho.

Đánh rơi. — M. Lucien Antenor, làm máy ở tàu *Lim chow* đánh rơi ở quãng đường từ phố Amiral Courbet đến phố Belgique một chiếc phong-bì đựng những tem và cái đơn xin việc làm.

Gỗ của ai. — Ng-v-Ba 45 tuổi giữ kho những chất nổ của công ty Navigation d'Extrême-Orient và hãy-còn sống Cẩm trình sở Cẩm rằng vừa rồi có vớt được một xác gỗ để trôi ở sông, vậy ai mất lại nhận thì M. Ba cần lòng trả lại.

Bị móc túi. — Phạm-văn-Thanh, buôn bán ở số nhà 169 đường Cha-ustre có xe bị bọn ăn cắp móc túi lấy mất chiếc ví đựng hai chục đồng bạc và các giấy má vật thì sở Cẩm còn đang cho đề xét.

Thợ bạc bắt nhau. — Hồi 3 giờ chiều ngày 5 novembre vừa rồi, một người thợ bạc, tên là Đinh-Luyện, 25 tuổi, quán làng Thượng-gia (Thái-bình), làm cho hiệu kim-hoàn Tuân-đức, số 88 phố Commerce, nhân khi chả nhà đi vắng, lấy trộm của chủ nhà mất 3 cái vòng vàng, một cái dây chuyền vàng, mấy cái khánh bạc cùng các đồ vật vàng khác, giá đáng lình 200 đồng, rồi trốn đi mất.

Khi chủ hiệu hiết, bỏ đi tìm, thì chẳng thấy đâu cả.

Hiện chủ hiệu lấy đã đi trình báo để cho đi đò thám bắt người thợ bạc bất nhân ấy và các đồ mất trộm, chắc thế nào rồi cũng tray nổ ra.

Vậy ai thấy có kẻ bán những đồ vàng bạc như thế thì phải cẩn thận cho thám rõ mà mua phải đề kẻo bị gian.

Buổi diễn kịch giúp dân bị lụt. — Buổi diễn kịch giúp đồng bào bị lụt tối hôm thứ bảy 6 novembre mới rồi được kết quả hoàn toàn, là nhờ có quan Đốc-lý giúp sức, rạo đã bài sai đưa nhờ ngài cho sở Lục-lộ ra làm giúp, ông chủ máy đèn giúp 300 ngọn đèn không lấy tiền. Đúng 8 giờ quan phó Đốc lý ra chủ tọa.

Buổi diễn kịch hôm ấy đều được vui vẻ đông đủ cũng nhờ vì lòng nhiệt thành sốt sắng của dân thành phố ta đối với anh em bị đau ốm lại nạn. Tuy rằng đã có nhiều cuộc tổ chức làm phúc nhưng vẫn sẵn lòng cứu giúp lẫn nhau.

Tiền bán vé hôm ấy thu được . . . . . 319$00
Chữ tiền in vé, chương trình, cáo bạch và vật vẽ vẫn 39 00
Còn lại . . . 280$00

Các sở tiền lăng phí khác thời Mr Tập và Long chịu cả.

Số tiền 280$ ấy ông Tập đã đem lên nộp quan Đốc-lý rồi để nhờ ngài chuyển đệ lên Hội-đồng quản tế trong mong trên Hanoi.

Vậy chúng tôi xin có lời thay đồng bào bị nước lụt cảm tạ các ngài đã có lòng chiếu cố đến cuộc diễn kịch hôm ấy.

Nguyễn-văn-Tập
Hội-viên
Hội-đồng cứu tế Haiphong

Đoàn-khắc-Long
Chủ nhà hát Lac-mông-Đài

BẮC-NINH

Ái tín. — Bản-quán được tin buồn rằng bà thân-sinh ra ông Vạn-xuân-Đường nguyên Bắc-kỳ nghị-viện, vừa mới tạ-thế tr,i qui-sá, phố Niêm-thắng-Bắc-ninh. Đến ngày 12 novembre 1926 sẽ làm lễ cất đám. Vậy xin có mấy lời kính viếng cụ và cùng buồn cùng qui quyến.

LỜI CÁO PHÓ

Lễ chúng tôi chúng may tập sự buồn-rầu đau-đớn là bà thân sinh ra chúng tôi, nhạc-mẫu chúng tôi, tổ-nhạc-mẫu chúng tôi là :

Bà NGUYỄN-THỊ-HUAN

hưởng thọ 71 tuổi, mới thọ-chung ngày mồng 8 tháng mười tr, tại tộ-xá phố Miễn-tăng, tỉnh Bắc-ninh.

Cuộng tới định đến ngày mồng tám tháng mười tr này tức là ngày 12 novembre 1926, hồi 7 giờ sáng, nhằm lúc ấy là lễ an-táng về địa phận núi Bế-sơn (tục hiệu núi bò). Vậy xin có lời trình trình để các cụ, các ông, các bà và thân-bằng cố-hữu biết cho.

Xin miễn đủ phúng-viếng.

Nay kính cáo

Cô ai-tử : Phạm v-Uẩn, nguyên Bảo-hộ tư-vấn nghị-viên
Phạm-xuân-G cẩu, Niêm-thắng phố chính-trưởng
Phạm-xuân-Cầu, buôn-bán hàng tiêm
Hôn : Nguyễn-thị-Bọc,
Nguyễn-thị-Miễn,
Nguyễn-thị Ô,
Nữ-tử : Phạm-thị-Tăng.
Tế-tử : Nguyễn-v-Kỳ, Tăng sản-pi ẩm văn-giai
Tôn : Phạm-xuân-Vy,
Phạm mạnh-Hoàng, Phạm-Việt trường giáo-học
Phạm-xuân-Bính,
Phạm-xuân Hải,
Tế-tôn : Nguyễn-v-Cường, Đông-dương Hỏa xa thông sự

Cùng các nơi ngoại nam-nữ tôn-thân đồng gia-đẳng bái đạt.

Lời đăng báo này thay giấy cáo-phó

NINH-BÌNH

Hát giúp dân bị lụt. — Vì mấy lần hụp long đê làm đo và đê Hà-liễu lại vỡ, dân lại lại thêm nhiều sự cơ khổ, nên hội Thể-thao bàn bạc định tổ chức buổi hát tối ngày mồng 10 rà 11 novembre này, do bà Công-sứ Grosin chủ trương các buổi hát ấy để lấy tiền giúp cho sáu lạo dân. Mong rằng bà con trong hàng tỉnh nên đến xem buổi hát ấy, trước mua vui, sau giúp đồng-bào in bụng đói cật rét đương ngóng trông chúng ta giúp đỡ.

CUỘC SỔ SỐ

của hội Trung-Bắc kỳ tương tế và hội Trung-Bắc kỳ nông công thương tương tế

(LOTERIE DE LA MUTUALITE)

Có 105 vé được trúng giải, chia ra như sau này :

1 vé được . . . . . 5.000$00
1 » 1.000 00
1 » 500 00
34 » 75 00
34 » 50 00
34 » 25 00

NƠI VÀ NGÀY MỞ SỔ. — Đến 17 Janvier 1927 thì mở sổ tại tòa Đốc-lý Hanoi

NƠI PHÁT TIỀN NHỮNG VÉ ĐƯỢC TRÚNG GIẢI. — Những vé được trúng giải thì Ban bắc tại nhà Đông-Pháp Ngân-hàng, Hanoi

GIÁ BÁN : mỗi vé . . . . 1$00

Có bán vé tại Bản quán

Các người ở xa gửi mua xin nhớ định thêm tiền cước Recommandé tính như sau này :

Từ 1 vé đến 10 vé, tiền cước Recommandé : 0 $ 20
Từ 1 vé đến 20 vé, tiền cước Recommandé : 0 30

Xin mua mau, mau, kẻo hết !!!!

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Mới xuất bản — RẤT HAY! RẤT LÝ THÚ!!

LỜI NƯỚC NON

Đủ các lối thơ . . . . . .

TIẾP THEO CÓ TIỂU-THUYẾT

Một người kỹ nữ nước ta

(Chuyện một người thiếu-nữ nước nhà...) vì nợ nước, vì thù cha, vì muốn giữ tấm gương trong suốt... chẳng quản tấm thân liễu-yếu đào-tơ..... trải bao lần thác xuống ghềnh..... cho đến khi giết được kẻ thù... nàng lại tự quyên-sinh !...)

Rất hay! Rất cảm động.....

Sách đẹp, bìa đẹp, có vẽ, giá 0$30

Duyên-nợ phù-sinh thứ 1er 0$20

— thứ 2e 0 20

Bút Quan-hoài (D.N.P.S thứ 3) 0 30

Bán tại hiệu XƯƠNG-KÝ, số 35, phố hàng Thiếc, (35, Rue des Ferblantiers) Hanoi, và các hàng sách. Ai mua buôn có trừ hoa hồng, sách gửi theo lối lĩnh hóa giao ngân. 5.920

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ năm và thứ sáu 18, 19 Novembre

sẽ diễn

KIM-VÂN-KIỀU

(Hồi thứ II)

Hát chèo cải-lương

Soạn giả : Nguyễn-ngọc-Chân

Ba tích hát chèo cải-lương đặc biệt đều thu nửa tiền

Tối thứ tư 10 Novembre

TRẬN CƯỜI

KHÔN TRẺ BẺ GIA

Kép Nghị đóng vai Thầy-đồ.

Đào Tiêm đóng vai Thuận-nhi.

Vợ chồng Kép Thịnh đóng vai Quản.

Tối thứ năm 11 Novembre

Thu nửa tiền

TRẬN CƯỜI

KHÔN CÓ GIỐNG

Soạn giả đóng vai Tòng-thiện, kép Thịnh đóng vai thợ-gột, còn thời các vai đào đóng trò cả.

Tối thứ sáu 12 Novembre

BỀ TÌNH CHÌM NỔI

Tích này có nhiều giọng than văn lối hát chèo rất ai-oán.

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh giịp.

Mắc bệnh giịp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh giịp, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$50 một ống sáu cachets 3001

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc

RỆP-SÁY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rệp-sáy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn : 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng-tiền

HANOI 3002

LỆ ĐỔI CHỖ Ở

Xin cứ ông mua báo, khi đổi chỗ ở, muốn báo-quán gửi đến chỗ mới, thì gửi cho báo-quán cả giấy quấn báo, chứa lại thế nào thì biên rõ rằng vào đấy, và gửi theo hai hào (0$20) bằng tem cũng được) để chi tiền giấy quấn báo.

Nếu ai không gửi tiền Lecteur sẽ đề nguyên như cũ hoặc phải tính nặng hơn.

新民書館

TIỂU-THUYẾT

THIẾT-HOA -TIÊN SỬ

Đã có bán cuốn thứ

2

Hay lắm! 6 xu một cuốn.

TÂN-DÂN-THƯ-QUÁN

SÂN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ tư 10 Novembre 1926

Chèo kim

QUẢN VÔ TÌNH

(Hài kịch)

Hát tuồng

ĐẠI NÁO MÃN XUÂN VIÊN

Hát cải-lương

MÁU GHEN LẠ ĐỜI

(Hài kịch)

Cả ban tuồng và ban chèo

BÀN ĐÀO PHÓ YẾN

Hát chèo cổ

QUÁN LÀM MỐI

(Hài kịch)

Cảnh Bàn-đào-phó-yến hát rất hay, rất vui và coi rất ngoạn mục.

Bắt đầu từ ngày *11 Novembre 1926* thì các *ngày lễ* nghỉ và ngày *chủ nhật* nào cũng có hát ban ngày. — Đúng một giờ chiều thì khai diễn.

Giá chỗ ngồi (trừ ra ở trên gác) còn ở dưới nhà thì cả ba hạng : Hạng nhất, hạng nhì, và hạng ba, *đều một hào* (0$10).

Các hội-viên và các quí quyến đi xem hát thì xin nhớ đem theo giấy vào cửa để tiện việc soát vé.

Thứ năm 11 Novembre 1926

Ban ngày hát chèo

BÀN TỲ ĐỘNG (ĐƯỜNG TĂNG NGỘ YÊU)

Tích hát này rất vui trò và có vai Thổ-địa ra trò không ai nhịn cười được.

Tối thứ sáu 12 Novembre

Hai tối hát cuối cùng của ban tuồng hát để từ biệt các quí-khách Hà-thành

Tối thứ năm và tối thứ sáu 11 và 12 Novembre 1926

Từ khi ban tuồng ở các tỉnh về hát ở bản rạp được các quý-khách chiếu cố đến xem đông và nhiều lần ban khen.

Nay ban tuồng chỉ còn hát có hai tối nữa thì thôi để đi hát ở các tỉnh.

Trước khi rời Hà-thành thì ban hát tuồng tình nguyện trong hai tối hát cuối cùng xin trở hết tài nhà nghề, trước là để tạ các quí khách đã có lòng chiếu cố đến coi hát bấy nhiêu lâu, sau là để hiến các quí-khách mấy tối mua vui rất đích đáng.

Vậy bản rạp đã chọn được hai tấn tuồng sau này rất hay và vui trò là :

Tối thứ năm 11 Novembre 1926

NHẬT HÀNH THIÊN LÝ LỘ,

NHẤT DẠ CỬU CANH THIÊN

Có cảnh các oan hồn đưa Thái-sư Văn-Trọng đi đêm coi rất lạ mắt và nát nhiều câu rất hay.

Tối thứ sáu 12 Novembre 1926

NA TRA NÁO ĐÔNG HẢI

Có vai Na-tra đi tắm và rửa cân khôn hát làm cầu rất hay và có các loài thủy tộc trông rất ngoạn mục.

Xin các quí khách chớ bỏ phí mất cuộc vui đích đáng này để khỏi phụ công luyện tập của bạn hát.

Có bán vé trước từ tối thứ hai 8 Novembre 1922, mời các quí-khách lấy vé trước kẻo hết chỗ.

Sán-nhiên-Đài.

Kính cáo.

3006

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng.

XE-ĐẠP TERROT :

Thượng hảo hạng . . . . . 62$00

Hạng đi đường xa B. 52.00

Hạng đi đường xa A. 50.00

XE-ĐẠP ALCYON :

Thượng hảo hạng 80.00

Hạng đi chơi. 52.00

Hạng đi đường xa. 48.00

XE-ĐẠP « DRAGON D'OR » . . . 41.00

Furan **Đặc biệt! Đặc biệt!** Pervenche

Ở Pháp sang. — Từ ngày 10 Octobre

XE ĐẠP GIÁ ĐÁNG 55$00, BÁN CÓ 31$00

Thì giá bên Pháp tuy rằng đương lúc cao, song bản-hiệu muốn cho thiên-hạ biết cái tính chất đặc-biệt của xe FURAN và xe PERVENCHE, là hạng xe rất tốt, rất rẻ, nên bản-hiệu định bán hạ giá rao hàng trong một tháng thôi.

Xe PERVENCHE khung gấp, kèn và mua tốt, *jante* nửa kền, một cái hãm lịch-sự, tay vịn kiểu Anh, hoặc cao vừa, có một cái chuông, một cái hom, một cái xà-côi, một cái chọ xích và một cái đèn, có giấy đảm bảo. . . . . 31$00

Xe PERVENCHE cũng đủ như trên này, nhưng có hai cái đai lịch-sự 32.00

Xe FURAN khung gấp, rất lịch sự. Cũng đủ đồ như trên này, một cái hãm. 33.00

Xe FURAN cũng đủ như trên, nhưng hai hãm đai lịch-sự. 34.00

100 người mua đầu tiên sẽ được tặng một cái tay xe kiểu thấp vừa, hay kiểu TRIALS có thể dùng để đổi xe làm lối xe *demi-course*, vật tặng ấy đáng giá 15$50.

Những người ở xa, hàng phải gởi đi, bản-hiệu sẽ buộc gói giùm không tính tiền phí-tổn.

GỞI ĐI KHẮP CÁC HẠT ĐÔNG-DƯƠNG

Số xe có hạn. Muốn mua xin gởi thư ngay đến M. DEBIOLLE, độc quyền đại-biểu ở Đông dương

Chỗ ở mới, số 116, Avenue du Grand Bouddha, Hanoi — GIÂY NÓI SỐ 520 3057

MUỐN BÁN RẺ !!

Vì cửa hàng sắp giọn lại phố hàng Đường, số 45, nên muốn bán rẻ :

Tủ sắt đựng bạc.

Tủ lim bày hàng.

Và các hàng dạ, laine, v v ...

Chỉ bán từ mồng 10 đến 20 Novembre 1926 mà thôi.

Nên đến xem ngay.

NAM-THỊNH

6, Rue des Cantonnais, Hanoi.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Khảo cứu về vạn vật học. — M. Delatour, hội viên của viện *bảo-tàng vạn vật học* do chánh phủ Toàn-quyền cử đi sang-sán, đã tới Huế để cùng với M. Jabouille, thanh tra chánh trị khảo chánh về giống vật Đông-dương, và sưu tập các vật liệu để sau này có đặt một viện bảo tàng tại Đông-dương chăng.

Tin sau cùng

Tòa nội-các nước Hy-lạp

Có lẽ M. Venizelos lại sẽ trở về giữ bộ ngoại-giao.

Việc âm-mưu chánh-trị của người Tây-ban-nha

Các báo đăng tin rằng đã bắt được M. Leroux là người lĩnh-tụ đảng cộng-hòa Tây-ban-nha ở ngoại-quốc, càng vào một độ với việc phát lộ cái âm-mưu ở Perpignan, và việc ký một tờ giấy hiệu quan binh đang truy-nã.

Người Nhật với việc Đông dương

Ngày hôm qua quan đại-sứ Pháp M. Claudel, có đến thăm quan thượng-thư bộ thương-mại kỹ-nghệ Nhật là M. Fujisawa. Hai ngài có bàn về việc các mỏ sắt ở Cao-miên. Không chắc việc ấy điều đình xong được, vì người Nhật cho là các mỏ ấy không được quan trọng như họ tưởng trước đây, và tiềnước nặng quá không tiện cho việc khai mỏ.

A. R. I. P.

CÁC NGÀI MUA THAN

Các ngài có muốn mua than Criblé hay than Menu ở mỏ Espoir (Hoành-Mô) thì mời các ngài cứ đến hỏi tại nhà giấy công-ty mỏ than Đông-triều số nhà 21, đường Jules Ferry, Hải-phòng.

5.891

MỘT LỜI KHUYÊN BẢO RẤT TỐT

Nếu thấy ai mắc phải bệnh ruồi, bệnh ban thì nên mách người ta dùng thuốc « REMÈDE d'ABYSSINIE ELIXARD », thuốc bột, thuốc viên thành điều, thuốc tăng lá đỏ hát công như đồng điều cam mà hết vậy.

Thuốc này đã từng được thưởng nhiều hạng Médailles vàng và bạc. Thuốc này các tướng ý ai cũng lấy làm hiệu-nghiệm. Mỗi năm chữa được đến hàng nghìn người khỏi bệnh.

Bệnh hay trong một cái ra, bệnh trên mặt mình, kim-khí mà đến, rồi thấy cái khỏi thuốc, thì lập tức đỡ ngay. Cứ tích mà xem, sẽ thấy kiến-hiệu là thường. Hãy thuốc quốc Abyssinie Exhard (CHARRETIER d'ABYSSINIE EXHARD) công hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái hàng quốc chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu !

MARQUE DÉPOSÉE

Gởi bán tại | BLANC, Hanoi
MONTÈS, Hanoi

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol

chất : Salol

và chất : Urojormine

3001 **Giá 1$30 một hộp**

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền : **1$30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền : **0$80**

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

3003

Mấy điều khuyến về cách đề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội-đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhử mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan danh-sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà trẻ con mắt không đau. Thuốc chế theo đơn ấy chính là thuốc.

COLLYRE JAUNE

selon formule du Docteur CASAUX

Hiệu bào chế **CHASSAGNE**

Lafon và Lacaze

Ở bằng bào-chế đệ nhất hạng tại đại-lộ Đường Paris, kỹ-nghệp

Hiệu Paul-Bert, HANOI

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Trám răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3005

Rượu bổ-đào: TONIQUE TONKINOIS

Có từ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo bình tự-nhiên in ra đây, dù không nhẽ có mấy thứ thuốc về những bình lạ, làm trò-cười cho kẻ-cao và người có trí hiểu tả không thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cao ngoài vỏ hộp, hiệu ở trong thứ tư có ba ...

Hiệu TRỊNH-XUÂN-NGHĨA 7 R. du Chanvre Hanoi — Tél. 250

Bán buôn : MÁY ĐÁNH LỬA (briquet), đá vào máy đánh lửa (pierre pour briquet) GIÁ « FRESCO HỒNG-KONG đề may áo mi-saison mùi gris clair, résida và gris foncé — Xin viết thơ lấy giá và mẫu.

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe và lập dưỡng sức lực lại

Agents généraux pour l'Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

Thưởng nguyệt đêm thu

Có mấy công-tử, nhân đêm thu vui vẻ, giở một giàng trong, muốn cô nhau đi thưởng nguyệt trong nêm bình khang. Đi nơi nghe chỗ nọ tưng, chỗ kia đâu, các công tử thấy cảnh thấy người thì lòng thường nguyệt đêm hoa lại càng nổ nức, liền vào một nhà chị em kia chơi có khách hát. Vào đến nơi chuyện trò chi kỳ mãi hồi thì chỉ em phu nước dọn bánh ra để từng nào công tử thưởng nguyệt đêm thu. Song ăn uống một công tử nói rằng : — Các chị đã mua được thứ bánh ngon thì cho không bán chè thơm, lại mua thứ chè quế gì thế nầy chẳng có hương vị gì cả.

Vì chỉ em tham rẻ mua thứ chè tạp hóa. Thấy nói công tử nhà hai lượng mới giả nhời lại làm cao mấy tìm cách nói đối rằng :

— Thưa các quan, chè tiền duy chỉ có chè Kim-Thái là ngon nhất, nhưng vì giống tốt không tìm thấy hiện, mấy phải mua thứ chè nầy, xin các quan mới tạm vậy.

Mới công tử mấy nói thế biết chị em muốn quịch mình, liền ngâm ngay một câu rằng :

Nhàn vui tiện bước tìm vào

Chiếu chè Kim-Thái đầy nào thiếu chi

Sẽ ba bồng nguồng ly gì ?

Hiệu con rơ tê xi thì chẳng hay

Các chị em ngẫm nghĩ mà hiểu rằng cách nông chè tầu đi thực nào có nên thứ không giám thế ngon ở ta nào.

Tân-Dân

CHƯ TÔN!

ai muốn ngăn ngừa cho thân

CHO KHỎI ĐAU

NHỨT LÀ

Khan cổ, đau cóc giọng, yếu tim, đau phổi thì chỉ có ngậm THUỐC HƯỜN

VALDA

Hơi thở đã thơm mà lại được Khỏi lo cảm mạo thương hàng Dầu có thứ hít bướt bậm đơ đây hay là có vật độc.

Thì cũng Khỏi lo đau

Còn có đau: Sổ mũi, Khan cổ, Khao tiếng, nóng lạnh cũng là ho thì cũng cứ dùng THUỐC

PASTILLES VALDA

ngậm thong hơi tốt lắm. Mà phải nhớ mua thứ thuốc đó mới linh nghiệm Coi cho Kỹ trên nắp hộp có hiệu chữ

VALDA

MỚI THIỆT PHẢI

Hỡi các người mắc bệnh trĩ, nếu các ông đã dùng đủ các món thuốc ... mà chưa khỏi trĩ nên mua thử thuốc của POMMADE MOYEN, đừng để ngại lắm thì mà chẳng khỏi. Thuốc ... nhà thuốc LAFON ở LAGNY.

祥和裕

YU-WO-TSEONG

VENTE EN GROS

48, Rue des Cantonnais, 48

Hanoi (Tonkin)

TÉLÉPHONE N° 266

Bán-hiệu có bán buôn các thứ sức nhiễu, p'ang tân nhiễu lắm, hàng thật tốt, giá thật rẻ.

Có bán cả hàng ta (Bắc-kỳ nhà the, nượt... lĩnh, gạo, bằng, quế, sản sản xứ hàng Saigon như lĩnh, ha, sản sản.

Nay mới sẽ áy các mặt, lãng thêm, mong đem sẽ với mặn, rộng khổ. Những hàng này bán buôn từng đơn, chớ không bán lẻ mà không có mẫu gửi đi các tỉnh, vì hàng còn nguyên không thể cắt được.

Qui-khách ở gần nên đến bản hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về, bản-hiệu sẽ gửi contre remboursement.

Cẩn-bạch

YU-WO-TSEONG

NGƯỜI PASTEUR (người mục-súc) tốt hi-sinh tính-mệnh cho dân vật của mình.

ÔNG PASTEUR ĐẠI-DANH... đã dùng hết đời mình để khảo-cứu về loài vi-trùng, nay lại nhờ về các việc khảo-nghiệm của ông mà chế ra được thứ thuốc DENTOL giữ cho răng được bền và giữ cho miệng được lành sạch.

Thuốc DENTOL chế theo các công việc khảo-nghiệm của ông Pasteur, có thể trừ được các giống vi-trùng trong miệng; có thể ngăn ngừa, và trị được bệnh xún răng, bệnh xưng lợi, xưng họng. Dùng trong mấy ngày là răng trắng, và mất xún.

Dùng thuốc thì trong miệng có một cái vị mát lâu bền, dễ chịu.

Dùng thuốc này có thể trị được vi-trùng trong 24 giờ.

Để nguyên-chất vào bông, có thể làm yên được bệnh đau răng.

Các hiệu bán nước-hoa xà-phòng, và các hiệu bào-chế hiệu nào cũng có bán.

Bán buôn tại: Maison FRÈRE, 19, Rue Jacob, Paris.

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI:

ENO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dân bà ở cữ* . . . . . *Một lít:* 2$40

Trước khi ăn cơm nắng một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* 1,25

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* 1,25

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghíp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai:* 1,25

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai:* 0,80

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu

3003

DELEULE ET DETOUILLON

76, Rue Jules-Ferry, Hanoi

Súng và thuốc đạn Hiệu « *Verney Carron* »

MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HAY GIÁ CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Cỏ, Hanoi. đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam

Kiến-hiệu lạ thường — Không sót

Dễ lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có 2 ống nhỏ tọt . . . . . 0$90

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là: Đau tỳ vị, bệnh dầy, bệnh ợ chua, *vân vân...*

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

9, Rue Paul Bert, Hanoi

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$90

THƯỜNG TẠI VÌ ĐAU NHỨT TRONG MÌNH, nhiệc gân liệc cốt, hay nhức đầu nhức óc, đau thốn trong bao-tử, mà làm cho gân cốt yếu nhiệc hết hoà lạc. Song phải biết:

TẠI TRONG MÁU MẠCH mà gân cốt lấy sự bổ mạnh chắc chắn. Nên muốn cho gân cốt thiệt mạnh giỏi tốt thì huyết mạch phải tốt, tinh trong và mạnh khoẻ.

CỨ UỐNG THUỐC LIỀU PILULES PINK, đặng cho máu, như có thiếu kém, thì trở nên tốt, lại trong tinh, và dưỡng bổ làm cho cả thân thể khoẻ mạnh.

Thuốc liều ấy có bán công trong các nhà bán thuốc.

PILULES PINK POUR PERSONNES PÂLES

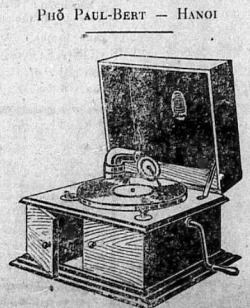
Bệnh hen

Dùng thuốc nước và thuốc nặt thì chóng nhẹ và công chắc. **ESPIC** B.L.D. mới hợp. Bán tại tất cả các hàng Bào-chế và tại phố St-Lazare, số 28, Paris. Nên nhận cho kỹ hiệu ESPIC 6 nên điều Chuẩn.

Nhà Bán-đồ « TẮM-TẮM » Hà-nội, ở phố hàng Trống Chủ-nhật, thứ năm nào cũng mở cửa từ tám giờ sáng.

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

MÁY NÓI «ODÉON»

Hòm gỗ sơn, cái bàn dùng được hai việc, dùng đĩa chạy saphir, hay đĩa chạy ghim cũng được cả. Máy tốt mà êm.

35$** và **25$

Có nhiều đĩa hai mặt.

Các ngài thích rượu Cognac

NÊN DÙNG

COGNAC COURVOISIER

là thứ rượu qui

của

NÃ-PHÁ-LUÂN HOÀNG-ĐẾ

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.

3007

Nế nào là bệnh trĩ?

Bệnh trĩ là mọc mạn trong đại chàng mà sinh ra, nên đó mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt qui lưu tâm giới thiệu cho vạn tộ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

Trĩ khoa y-sinh

36, Phố hàng Đường, Hanoi

1053

SỞ BINH LƯƠNG

Gọi đấu giá

Ngày 15 Novembre 1926, hồi 10 giờ, tại sở phó binh-lương thứ ba, Boulevard Carnot, sẽ nhận giấy gia hàn đấu giá về việc vận-tải cho các sở nhà binh trong thành-phố Hà-nội.

Ký quỹ tạm . . . 50 đồng.

Tỉ-lệ về việc vận-tải ấy kê trong quyển điều-lệ để tại sở phó binh-lương thứ ba, công nhàng có thể đến xem được.

Hanoi, 9 Novembre 1926

Quan Phó Binh-lương coi phòng

5943 *Phó Binh-lương thứ ba*

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA

cũng là diện mạo già đi, là bởi các chất dựng nên da khó đi.

THỬ CRÈME SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

giữ cho da mềm-mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nắng, bệnh cảm thử, và các dâu sâu bọ đốt, vân vân.

Phấn và xà-phòng Simon

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chi-du sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi: 21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 192, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH: Francs 12.000.000

TƯ BẢN NỘP RỒI: » 6$.400.000

TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGẠCH NGÀY 30 JUIN 1294: » $1.089.020

Chánh quản tại: Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Hiện viết tắt để gửi điện-tín: INDOCHINE. 0$.048

Certifié l'insertion

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

(Suite)

-- Monsieur, dit-il, il me faut quinze cents francs

L'étranger prit dans sa poche de côté un vieux portefeuille en cuir noir, l'ouvrit et en tira trois billets de banque qu'il posa sur la table. Puis il appuya son large pouce sur ces billets, et dit au garçotier :

- Faites venir Cosette.

Pendant que ceci se passait, que faisait Cosette ?

Cosette, en s'éveillant, avait couru à son sabot. Elle y avait trouvé la pièce d'or, ce n'était pas un napoléon, c'était une de ces pièces de vingt francs toutes neuves de la restauration sur l'effigie desquelles la petite queue prussienne avait remplacé la couronne de laurier. Cosette fut éblouie. Sa destinée commençait à l'enivrer. Elle ne savait pas ce que c'était qu'une pièce d'or, elle n'en avait jamais vu elle la cacha bien vite dans sa poche comme si elle l'avait volée. Cependant elle sentait que cela était bien à elle, elle devinait d'où ce don lui venait, mais elle éprouvait une sorte de joie pleine de peur. Elle était contente ; elle était surtout stupéfaite. Ces choses si magnifiques et si jolies ne lui paraissaient pas réelles. La poupée lui faisait peur, la pièce d'or lui faisait peur. Elle tremblait vaguement devant ces magnificences. L'étranger seul ne lui faisait pas peur. Au contraire, il la rassurait. Depuis la veille à travers ses étonnements, à travers son sommeil, elle songeait dans son petit esprit d'enfant à cet homme qui avait l'air vieux et pauvre et si triste, et qui était si riche et si bon. Depuis qu'elle avait rencontré ce bonhomme dans le bois, tout était comme changé pour elle. Cosette moins heureuse que la moindre hirondelle du ciel, n'avait jamais su ce que c'est que de se réfugier à l'ombre de sa mère et sous une aile. Depuis cinq ans, c'est-à-dire aussi loin que pouvaient remonter ses souvenirs, la pauvre enfant frissonnait et grelottait. Elle avait toujours été toute nue sous la bise aigre du malheur, maintenant il lui semblait qu'elle était vêtue. Autrefois son âme avait froid, maintenant elle avait chaud. Elle n'avait plus autant de crainte de la Thénardier. Elle n'était plus seule ; il y avait quelqu'un là.

Elle s'était mise bien vite à sa besogne de tous les matins, de louis, qu'elle avait sur elle, dans ce même gousset de son tablier d'où la pièce de quinze sous était tombée la veille, lui donnait des distractions. Elle n'osait pas y toucher, mais elle passait des cinq minutes à le contempler, il faut le dire, en tirant la langue. Tout en balayant l'escalier, elle s'arrêtait, et restait là, immobile, oubliant son balai et l'univers entier, occupée à regarder cette étoile briller au fond de sa poche.

Ce fut dans une de ces contemplations que la Thénardier la rejoignit.

Sur l'ordre de son mari, elle l'était allée chercher. Chose inouïe, elle ne lui donna pas une tape et ne lui dit pas une injure.

Cosette, dit elle presque doucement, viens tout de suite.

Un instant après, Cosette entrait dans la salle basse.

L'étranger prit le paquet qu'il avait apporté et le dénoua. Ce paquet contenait une petite robe de laine, un tablier, une brassière de futaine, un jupon, un fichu, des bas de laine, des souliers, un vêtement complet pour une fille de huit ans, Tout cela était noir.

Mon enfant, dit l'homme, prends ceci et va t'habiller bien vite.

Le jour paraissait lorsque ceux des habitants de Montfermeil qui commençaient à ouvrir leurs portes virent passer dans la rue de Paris un bonhomme pauvrement vêtu donnant la main à une petite fille en deuil qui portait une grande poupée rose dans ses bras. Ils se dirigeaient du côté de Livry.

C'étaient notre homme et Cosette.

Personne ne connaissait l'homme; Comme Cosette n'était plus en guenilles, beaucoup ne la reconnurent pas.

Cosette s'en allait. Avec qui ? elle l'ignorait. Où ? elle ne savait. Tout ce qu'elle comprenait, c'est qu'elle laissait derrière elle la gargote Thénardier. Personne n'avait songé à lui dire adieu, ni elle à dire adieu à personne. Elle sortait de cette maison haïe et haissant.

Pauvre doux être dont le cœur n'avait jusqu'à cette heure été que comprimé !

Cosette marchait gravement, ouvrant ses grands yeux et considérant le ciel. Elle avait mis son louis dans la poche de son tablier neuf. De temps en temps elle se penchait et lui jetait un coup d'œil, puis elle regardait le bonhomme. Elle sentait quelque chose comme si elle était près du bon Dieu.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Lê-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Nó bèn nói :

— Thưa ngài, ngài phải cho tôi xin nghìn rưỡi phật-lăng.

Khách thò tay vào một cái túi bên nách, lấy ra một cái ví da đen cũ-kĩ, mở ví lôi ra ba cái giấy-bạc, mà đặt lên bàn. Đặt rồi lấy ngón tay cái to tướng của mình ấn lên trên mà bảo chủ quán rằng:

— Gọi con *Cosette* ra đây.

Trong khi ấy thì con *Cosette* làm gì?

Con bé vừa thức dậy vội-vàng chạy ngay ra xem chiếc guốc để trong lò khói, thì thấy đồng-tiền vàng. Đồng tiền ấy không phải đồng tiền Nã-phá-luân, là một đồng tiền hai-mươi phật-lăng mới đúc sau khi nhà vua cũ đã khôi-phục, cái vòng lá ngày xưa giờ đổi ra làm cái đuôi của người Phổ-lỗ-sĩ. Con *Cosette* hoa cả mắt. Cái số-phận sau này chưa biết rõ ra làm sao, mà đã thấy nồng-nàn như rượu rồi. Nó chưa biết cái mặt đồng tiền vàng bao giờ, bỉnh-sinh chưa hề được thấy, nó bèn vội-vàng giấu ngay vào túi như là đứa ăn-cắp vậy. Tuy-nhiên nó cũng biết đồng tiền là của nó, ai cho nó thì nó cũng đoán ra rồi, nhưng nó mừng mà trong cái mừng có cái e sợ. Nó bằng lòng, mà nó lại giật mình. Những sự lộng-lẫy quá, xinh-đẹp quá như thế, hình như là sự chiêm-bao không phải là sự thật. Con búp-bê đã làm cho nó sợ rồi, bây giờ đồng tiền vàng lại làm cho nó sợ nữa. Nó đột ngột nom thấy những vật quí báu như thế thì nghe mình như thấy run lên. Duy chỉ có người khách lạ là nó không sợ. Chẳng những thế, người khách lạ lại hình như ai đến bảo-hộ cho nó, khiến cho nó trông-cậy. Ngay từ tối hôm trước, tuy rằng nó cũng đã thấy nhiều sự lạ, nhưng nhìn qua cái quái ngạc, nhìn qua cả giấc ngủ ban đêm, thì trong cái trí trẻ thơ nó cũng phảng-phất tưởng đến cái người hình dạng ra già mà nghèo như thế, có vẻ buồn rầu như thế, nhiều tiền như thế mà nhân-từ như thế. Từ lúc nó gặp ông lão ở trong rừng, hình như trong cuộc đời nó cái gì cũng thấy thay-đổi cả. Tội-nghiệp con *Cosette*, cái phẩn sung sướng thì không được bằng một con chim yến nhỏ nhất ở trên trời, tòng-lai chưa bao giờ được biết cái êm-ái ấn-nấp trong bóng mẹ, như con chim nó được nấp ở dưới cánh mẹ nó vậy. Từ năm năm trời nay, nghĩa là từ khi nó có tri-giác mà nhớ được đến giờ, nó chỉ những khiếp-sợ cùng lạnh-rét mà run lên. Trong cái cảnh khổ-não chua-xót, bao giờ nó cũng thấy mình trần, mà bây giờ thì tự-dưng hình như có áo. Tòng lai cái thân nó vẫn là thấy lạnh, bây giờ thấy ấm. Hình như nó không sợ mụ *Thénardier* bằng trước nữa. Nó nghe mình không thấy cô-đơn nữa, có ai ở đấy với nó rồi.

Nó cũng tất-tả đi làm phần việc mọi buổi sáng của nó. Duy hôm nay thì có đồng tiền vàng để trong túi, chính ở cái túi *tạp-dề* mà để đồng-tiền mười-lăm xu rơi đâu mất ban tối, nó nghĩ đến đồng-tiền hóa ra vui-vẻ. Nó không dám mó tay vào, nhưng thỉnh-thoảng nó lại vạch túi ra nhìn chừng trong năm phút, vừa nhìn vừa lẩm-lẻ lưỡi. Nó vừa quét cái thang, chốc-chốc lại đứng lại, lặng yên ở đó, quên cả chổi, quên cả trời đất, để mà nhìn cái ngôi sao sáng lập-lòe trong túi áo.

Đương trong một lúc nó nghỉ quét mà nhìn tiền như thế thì mụ *Thénardier* tới.

Mụ toàn theo lệnh của chồng mà vào tìm con bé ra. Lạ cho một điều là mụ bắt được quả-tang con bé nghỉ việc đứng chơi như thế, mà mụ không đánh không chửi chi hết. Mụ lại gần ra giọng ngọt-ngào mà rằng:

— *Cosette*, ra ngay đây, con.

Cách trong một lát thì con *Cosette* ra chỗ phòng bán rượu.

Người khách lạ giở cái khăn-gói, cỗi nút ra, thì trong có một cái áo *len*, một cái *tạp-dề*, một cái áo phủ ngoài bằng vải bông một cái váy, một đôi bít-tất len, một đôi giầy, một bộ áo đủ hết vừa cho một đứa trẻ lên tám. Mà bấy nhiêu thứ cùng là đồ thâm cả. Khách bảo con bé:

Con ơi, con cầm lấy những đồ này, rồi vào nhà trong mà mặc vào cho mau đi.

Giữa lúc trời vừa sáng thì bao nhiêu những nhà mở cửa sớm ở *Montfermeil* nom thấy một ông lão áo quần ra dáng nghèo kiết, dắt tay một đứa con gái nhỏ ăn bận toàn đồ tang-phục, tay ôm một cái búp-bê điều, mà đi qua đường *Ba-lê*, về nẻo *Livry*.

Đấy chính là người khách lạ mà ta đã nói chuyện, với con *Cosette*.

Người khách ấy thì trong làng không ai quen-biết, mà con *Cosette* thì khi ấy không bận xống áo rách, cho nên nhiều người nhìn nó mà không nhận ra.

Vậy là con *Cosette* bỏ đất *Montfermeil* mà đi. Nó đi với ai, nó cũng không biết. Đi đâu, nó cũng chẳng hay. Duy nó chỉ biết rằng đi là từ nay biệt-giã cái hàng cơm rượu của vợ-chồng nhà *Thénardier* mà thôi. Chẳng ai có nghĩ đến từ-biệt nó, mà nó cũng không nhớ đến từ-biệt ai. Con bé từ cái nhà ấy bước ra, biết mình là chẳng ai ưa, mà mình cũng không ưa gì ai cả.

Tội-nghiệp cho con bé hiền-lành, mà cái tấm lòng từ thuở nhỏ cho đến lúc ấy chỉ những như bị ai đè ai ép!

Con *Cosette* nghiêm-chỉnh mà bước đi, mở hai con mắt to mà nhìn trời. Đồng tiền vàng thì nó đã bỏ vào túi *tạp-dề* mới. Thỉnh-thoảng nó lại cúi xuống hế túi ra mà nhìn đồng tiền, rồi lại ngước mắt lên mà nhìn ông lão. Trong lòng nó nghe hình như thấy được gần Thiên-Chúa hơn xưa một chút.

(Còn nữa)

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Dược luận

Làm thuốc mà sử chấp nê ở phương, để là vô ích. Nữa phương mới học mới vỡ vẽ, chưa xét biết cẩn-đo hàn nhiệt, chỉ cứ thấy chứng bệnh nhiệt, thì dùng phương tễ hàn lương, thấy chứng bệnh hàn thì dùng phương tễ ôn nhiệt, thành ra chữa nhiệt chết thấy đấy, trang đẻ sinh chứng hàn, chữa hàn chưa thấy đâu, ngoài đã sinh chứng nhiệt, khi ấy, muốn trị nhiệt lại e ông có hàn, muốn trị hàn lại ngờ có nhiệt không biết đằng nào mà rõ, rồi đành chịu bỏ; lẽ ấy, quan thái-bộc họ Vương đã tường có nói. Đến như dùng thuốc cũng cần phải biết cho nhẫn từng vị một, thì trị bệnh mới linh diệu, hằng không biết vị nào đáng hơn, vị nào đáng kém, chỉ cứ theo phương tễ bốc cho đủ vị, thì có khác gì anh đánh lưới thỏ, cứăng lưới khắp cánh đồng rộng, mà không biết thỏ ở chỗ nào! Làm thuốc như vậy, còn mong chữa khỏi bệnh cho người ta sao được! « sâu nấy của ông Hòa-học sĩ nói ».

Đại khái : Thuốc có quân, thần, tá sứ, nghịch, tòng, phản, chính, khinh trọng, bạn, bạc, ấy, ố, tương phản, là tính riêng cho vị thuốc.

Quân thần tá sứ

Quân là những vị thuốc dùng làm chủ cho một phương tễ, thần là những vị thuốc phụ theo với chủ, tá là những vị thuốc dùng để sai khiến, sứ là những vị thuốc dùng để đưa đường.

Nghịch tòng phản chính

Nghịch nghĩa là trái hẳn với chứng bệnh mà trị, như chữa bệnh hàn tất phải dùng vị nhiệt, chữa bệnh nhiệt tất phải dùng vị hàn.

Tòng nghĩa là dựa theo với chứng bệnh mà trị, như chữa bệnh hàn khẳng thì dùng vị hàn hoặn, chữa bệnh lạo thì dùng vị ôn bổ.

Phản nghĩa là dùng đạo phản trái mà trị, như dùng phương tễ hàn lương để giải nhiệt, mà có gia vị nhiệt, khiến đưa theo chứng bệnh, cho được không trở ngại phương tễ hàn lương, tức chữ phương thư (hàn nhân nhiệt dụng).

Ví dụ : *Chứng bệnh nhiệt thuộc về kinh dương minh đại tiện tiện kết thì dùng phương đại thừa khí là thuốc khổ hàn, nhưng vị đại hoàng lại đem sao rượu mà thuốc thì cho uống nóng.*

Hoặc dùng phương tễ ôn nhiệt để công hàn, mà có gia vị hàn, khiến đưa theo chứng bệnh, cho được không trở ngại phương tễ ôn nhiệt, tức chữ phương thư (nhiệt nhân hàn dụng)

Ví dụ : — *Chứng bệnh hạ lợi thuộc về kinh thiếu âm, thì dùng bạch thông thang là thuốc tân nhiệt, mà có gia vị nhân xi, vị đồm rắp hòa với thuốc cho uống.*

Hoặc dùng phương tễ thông lợi, để trị bệnh bĩ mãn, mà có gia vị trầm trọng, khiến đưa theo chứng bệnh, cho được không trở ngại phương tễ thông lợi, tức chữ phương thư (hàn nhân hàn dụng)

Ví dụ : — *Chứng bệnh trường mãn phiền kinh, thì dùng phương đại tiễn sài hồ là thuốc thông lợi, mà gia vị long-cốt, mẫu-lệ.*

Hoặc dùng phương tễ bổ táo, để trị bệnh thông lợi, mà có gia vị sơ thông khiến đưa theo chứng bệnh, cho được không trở ngại phương tễ bổ táo, tức chữ phương thư (thông nhân thông dụng)

Ví dụ : — *Chứng bệnh thuộc kinh thái dương trúng phong, hạ lợi, mà dụng quế chi bĩ kết, thì dùng thang thập-tảo.*

Chính nghĩa là dùng pháp công chính mà trị, như trị gốc thì dùng phương tễ to, trị ngọn thì dùng phương tễ nhỏ, trị nội thương thì nên hoãn, trị ngoại cảm thì nên cấp.

Khinh, trọng, hậu, bạc

Các vị thuốc vị nào cũng có khí vị. Khí thì thanh mà khinh, vị thì trọc mà trọng; thanh khinh tức là dương mà phát việt ra các chân lông thớ thịt; trọc trọng tức là âm mà thấm thấu vào trong năm tạng sáu phủ; thanh dương sau lọc ở thanh dương ra, thì vinh dưỡng tinh thần, trọc âm sau lọc ở trọc âm ra thì làm bổ cân xương; vị nào cay hoặc ngọt là dương dược, thì chủ phát tán, vị nào chua và đắng là âm dược, thì chủ sơ tiết. Khí là dương, vị nào khí hậu, tức là dương dược, thuộc về dương phận, vị nào khí bạc, tức là dương dược thuộc về âm phận, khí bạc thì tiết. khí hậu thì nhiệt. Vị là âm, vị nào vị hậu, tức là âm dược thuộc về âm phận, vị nào vị bạc, tức là âm dược thuộc về dương phận, vị bạc thì thông, vị hậu thì tễ.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Cách giáo-dục đời nay

(Dịch bài diễn thuyết của một vị Bác-sĩ nước Mỹ)

(Tiếp theo)

Cái cách giáo dục tôi nói, không phải là còn ở cái thời đại lý luận đâu, hiện nay ở bên Thái-tây đã nhiều nơi thực hành rồi, nhưng ở Thái-tây đã có một cái chỗ độ gần được cũ, thêm cần cố để tìm bao giờ, quen đi để lâu, không phải một lúc mà thay đổi hết được, chỉ chỗ này thêm một điều, chỗ kia sửa một khoản, nhà trường thay đổi dần dần. Còn ở Trung quốc thì cái cảnh độ giáo dục chưa từng thành lập bao giờ, cần để cho sự giáo dục sẽ chưa thấm, cho nên độc hại cũng không thấm, bây giờ nên biết bỏ đi, thật là một cái cơ hội tốt để đại cương thay đổi. Tôi xin cảo ông đáng có thất vọng, sự giáo dục một nước, không phải là chỉ bắt cho ở nước khác mà thôi, vì bắt chước nước khác, thì chỉ học được cái bình thức mặc ngoài mà thôi, chớ quyết không học được cái tinh-thần bên trong. Phương chi ở các nước bên Thái-tây bây giờ, về giáo dục hiện vẫn cứ nối-lương mãi, nếu mình cứ bắt chước họ, thì đến khi mình đến được cái trình độ của họ bây giờ, thì họ lại lên cao mấy bực nữa, mình đuổi bao giờ cũng không kịp. Cho nên tôi mong rằng các nhà giáo dục ở Trung-quốc, một mặt thì xem xét cho kỹ cái sự nhu yếu trong xã-hội mình, một mặt thì xem đúng các tài liệu về sự giáo dục của Thái-tây, cứ thế mà làm, thì mới mong gây liên được cách giáo dục mới của trung quốc bây giờ.

Tóm các ông, hôi đến thuyết của tôi hôm nay, trước nhất tôi nói rằng mọi người phải dùng cái tính bẩm-năng của mình thì mới theo học được, người khác chẳng qua đứng một bên tìm cách giúp đỡ dẫn dụ, khiến cho cái tính bẩm năng ấy hoạt động, cứ theo cái phương diện về sự nhu yếu của xã-hội mà đi. Tuy tôi nói đến sự tri thức là một cái dụng cụ về hành vi xuất một đời của người ta, không phải chỉ cần có tri thức là đủ đâu, nhà giáo dục phải nghĩ cách phó bảy cái tri thức hữu dụng ở trong nhà trường, để mở mang sự tri thức có ích cho học trò. Đó mới là sự giáo dục có quan tiết đến xã-hội, đó mới thật là cái xu hướng của sự giáo dục đời nay, đó mới thật là sự giáo dục mà hôm nay ta xét đến.

Nói tóm lại, cách giáo dục ấy phải có mấy cái điều kiện này: một là phải phát triển cái tính bẩm năng của trẻ con; hai là phải cần đạo cái tính bẩm năng, rồi đem những cái tri thức có ích, cái tri thức hoạt dụng ra mà rèn dạy nó nuôi nắng cho nó những hành vi và phẩm hạnh có ích cho xã hội; ba là giáo dục để rèn đúc lấy quốc-dân, quốc-dân tất phải có cái sức độc lập phán đoán, phải có cái sức tư tưởng tự do, phải có cái năng-lực của mình, rồi đem tư tưởng ra mà định cái phương hướng để hành vi; quốc dân giáo dục, là cốt rèn đúc cho nhân dân, ai cũng có cái tư cách cái tài thức để làm việc để đóng góp vào sự tiến hóa trong xã hội.

Tôi xin nói một việc này để chứng minh cái phương pháp thực tế về sự giáo dục, trước hết xin các ông hiểu cho rằng đây là tôi lấy một việc này làm lệ để suy ra việc khác. Nay tôi xin lấy sự giảng cây giảng hoa làm lệ, để là cái hoạt động nhỏ nhặt thôi, mà có thể lợi dụng được cái bản năng và cái hoạt động của trẻ con, cho nó rộng cái phương diện xã hội mà đi, cho sự hành vi của nó có ích cho xã-hội. Đó là sự hoạt động nho nhỏ, nhưng có thể dùng ra làm cái phương pháp giáo dục được. Tôi xin đem cái dụng pháp giảng cây giảng hoa phân biệt nói ra như sau này :

1) Giảng cây giảng hoa này là việc nhỏ, mà có thể dẫn khởi được cái thiên tính hoạt bí về hoạt động của trẻ con để là hạ thủ đi làm việc thật, chớ không phải chỉ nói khoán ở trên tờ giấy mà thôi. Cái thiên tính hoạt động, phàm bất cứ cho kỳ ra, thì có mấy loài này :

A) *Thí nghiệm* trẻ con nhân được một việc để tự nghiệm xem kết quả thế nào, rất lấy làm vui mừng ;

B) Hiếu kỳ, trẻ con tính hay tò mò tây mày, thích đi tìm xét nơi nào có việc gì kỳ không,

C) Thường tri, trẻ con được một vật gì đó, cái ăn được thì nếm ngay, cái chơi được thì thử ngay.

D) Hảo khán, trẻ con được vật gì, cũng muốn tô điểm sửa sang cho thành ra một vật tốt đẹp ra nhìn.

E) Đồng thú, trẻ con thấy người khác làm việc gì, cũng muốn tự mình, hạ thủ làm, để là cái tính tự nhiên không tích thập bao nhiêu, thầy giáo phải nhộc cái việc nó làm có ích mà lợi dụng cái tính kỳ, thấy sơ lợi đạo, khiến cho nó phát triển cái tài năng của nó. Cái tính tình kỳ xem qua thì tưởng như không trọng yếu gì, mà nghĩ kỹ ra mới biết rằng có ích, khoa học phát đạt, đều nhờ cái thiên tính kỳ ấy. Bước Hi-lạp xưa kia trình độ văn minh cao đến như thế, tại sao lại không phát minh được khoa học, là vì họ chỉ nghiên cứu học lý, chớ không chịu động thủ đi làm những việc thí nghiệm thực, không biết lợi dụng cái tính bẩm năng hoạt động của loài người, cho nên học thức tuy giàu, mà không phát minh được cái gì mới. Người sau biết tự mình động tay, tự mình thí nghiệm, khoa học mới nhờ đó mà phát minh ra dần-dần, nghiệm thế thì biết khoa học phát minh toàn bởi những cái thiên tính mặt như đã giảng như không quan hệ gì lắm, bởi thế bày giờ chúng ta phải biết tìm cách khêu gợi cái tính kỳ, kích thích nẩy cái tính kỳ và lợi dụng cái tính kỳ.

(Còn nữa) X dịch thuật

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Đến ngày 12 novembre 1926 hồi 16 giờ tại sở Công chính Hanoi sẽ gọi lĩnh trưng đồ đất và làm các cầu cống nhỏ tại đường thuộc địa số 3 tỉnh Thái-nguyên từ chỗ ki mét 72 + 800 đến chỗ 74 + 538.

Việc làm đáng giá	4.179 $ 00
Ký quĩ tạm	70 ,00

Đến ngày 20 novembre 1926 hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá mua 7 lô 31.700 m3 đá để dùng về việc trị thủy trong năm 1927.

Lô thứ nhất 3.900 m3 ký quĩ tạm 250 $

— nhì	2.200 m3	— 125
— ba	3.800 m3	— 140
— tư	3.700 m3	— 140
— năm	4.500 m3	— 225
— sáu	6.200 m3	— 230
— bảy	7.400 m3	— 245

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bánh đi rửa, xưng đa đầy, đau đa đầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

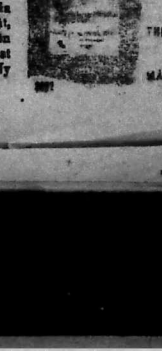
Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1 $ 40

Có bán tại : Nhà Ba chuông, Hanoi

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết mới. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay si kém huyết sinh ra rão phất, làm cho hay ho nặt.

ÁVLÀ : THUỐC HƯỚT BỔ HUYẾT

MẪU BỔ : 1 $ 40

● *Những hồi từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :*

Phần thứ nhất.	Quyển I	223 trang, bán.	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển. . . 0 $ 20
	— II	203 —	0 45	
	— III và IV	159 —	0 35	
	— V và VI	193 —	0 45	
	— VII và VIII	314 —	0 65	
Phần thứ hai.	Quyển I	215 —	0 45	Cả sáu quyển gửi làm một gói . . . 0 $ 60

Tự do diễn đàn

Những người làm nghề xếp chữ có nên lập một hội riêng không?

Theo lẽ như-yếu ở thời buổi cạnh-tranh này, bất cứ nghề-nghiệp gì đều phải lập ra có đoàn-thể, có hội-đồng, trước là để giữ gìn nhau, cứu-giúp nhau; sau là mở-mang nghề nghiệp của mình ra, cho ngày một tinh-xảo, một hưng-vượng thêm lên, để phụ thêm vào cho cái nền kinh-tế của nước nhà khỏi bị những nỗi khủng-hoảng. Bởi vậy, nên ở xứ ta lấy giờ, ngoài đi buôn có hội buôn, nghề làm tạp có hội thợ, cho đến các nghề khác như dạy học, làm giấy, đều có lập ra hội ái-hữu; nhỏ-mọn như nghề nuôi gà, chăn tằm, nuôi cá, nuôi chim, cũng đều có hội-đồng cả. Phương-ngôn có câu: « Đi buôn có bạn, đi bán có phường », xem ngay như Hà-nội ta xưa kia, nghề làm đường ở phố hàng Đường, nghề kim-hoàn ở phố hàng Bạc, v. v. đều theo về nghề lấy cả; nên nay xướ g-xuất hội này, mai thành-lập hội kia, hội-viên kể hàng đến ngàn người, tư-bản kể có đến mấy vạn, trước là tỏ tình hữu-ái mà dàng buộc lấy nhau, sau là để mở-mang công-nghệ, làm cho một ngày một tinh-xảo thêm lên, khiến cho những người làm về nghề đó, ngày càng thêm kiên tâm cố chí, mà tìm hết kỳ-kế khéo, cách kỳ-khôi, mẫu mọ mực kia, để chiếm lấy cái lợi-quyền trong thời buổi cạnh-tranh này. Ấy đó! các nghề khác thì phải đặt thịnh-vượng như-vậy, nào là ngành nhà in đến cái nghề làm nhà in của xứ mình hây giờ, càng nghĩ lại càng thêm buồn-rầu nhân-ngán, khôn tả nên lời! Cứ xem ra, những người đi làm về nghề đó có phải là ít đâu! nhất là ở các thành-phố to, như Hà-nội, Hải-phòng, Nam-định; Trung-kỳ như Huế; Nam-kỳ như Sa-gon, Chợ-lớn, những người làm về nghề nhà in thật có thể chiếm được phần nhất, phần nhì trong cái số người làm về các công-nghệ khác. Nghề-nghiệp không phải là nhỏ mọn, mà cái nghĩa-vụ đối với nghề-nghiệp cũng không phải là không rộng-nề, thế mà đến cái vấn-đề lập hội, thì thật kiếp cả trong Nam, ngoài Bắc, tự trước đến giờ không hề có một nội đảng to lớn nào xuất đầu lộ diện ra cả! Tại sao vậy? Hay bảo nghề làm nhà in là một nghề nhỏ-mọn, là nghề hèa-mạt, mà không cần phải có một hội riêng chăng? Nói rằng nhỏ-mọn, rằng hèa-mạt, thì nào in sách, in báo, tạp-chí, tân-văn, làm hết thảy các giấy mà cần dùng của các sở công, tư, đó đều là phần nhu yếu ở trong cái thời buổi tấn-hóa này, không sẽ không được, vậy đối với công cuộc tấn-hóa của xã-hội, nghề mình sẽ cũng là một giới có chất quan hệ đó chăng? Người đã qui nghề thì nào nghĩ làm sao mẫu này cho khéo, kiểu kia cho đẹp, sản soạn cho ngày càng đặc-sắc thêm lên, để các khán quan xem cho được tiện-lợi, hạ kiểu sao để cho quí k ách được hằng lòng (p.ầm l.à sách, làm báo, hay làm các thứ giấy mờ gì khác nữa, những cái đại-cương tôi người đưa bài, hoặc người thuê làm đặt sẵn, nhưng còn các k ểu sách, mẫu-mực, phần nhiều là tự-ý người xếp chữ đặt lấy, nghĩ lấy cả), mà còn nhiều các s ách, các báo, các giấy má quan-hệ hơn nữa không sao kể cho hết được; như thế thì cứ những nghề làm nhà in không phải là nghề hèa-mạt nhỏ-mọn gì đâu! Đã không phải là hèa-mạt, nhỏ-mọn, thì há lại không nên lập lấy một hội ái-hữu riêng ư? Hay bảo là tại những người làm về nghề nhà in, đều là những người tư-chất dốt-nát, phẩm-giá đê-hạ cả, mà không đủ sức lập được một hội ái-hữu riêng chăng? Nếu nói rằng tư chất dốt-nát phẩm-giá đê-hạ cả, có lẽ cũng không đáng, vì khi báo mới mở ra, sách mới đưa đến, thì còn biết đâu đuôi xếp đặt ra làm sao? Cứ từ quốc-ngữ đã đành, song còn sách tây, báo tây, thì sao? Và còn khi giao thiệp với người ngoại-quốc sao được? Xem thế đủ biết rằng những người làm nghề nhà in, không phải đâu là tư-chất dốt-nát phẩm-giá đê hạ cả đâu! Nếu ai lại lấy lẽ đó mà đem lòng kỳ-thị, thì chẳng xem kia ông Franklin nước Mỹ, trong khi còn đi làm nghề xếp chữ, đã từng do nghề đó mà nổi đại-danh đấy ư? Có người nói rằng: « Học cho thuộc được mấy vần quốc-ngữ là có thể đi làm nghề nhà in được », nói như vậy là người không biết suy-xét, ngay như những người làm thợ, người thì đẽ kiểu, người chạm, người đục, về không gỗ, kẻ vác dui; ai chẳng như những người làm giấy cắt sẻ cũng những người làm trong các giới khác, cũng cần có người hơn kẻ kém; đó là nghề lao tâm mà còn như thế, huống chi là nghề lao-lực; vả lại hạng người nào theo cái trình-độ của hạng ấy, chứ nếu cứ thấy một vài người dốt bèn cũng làm được, mà đi vội xét đoán cả toàn thể thì không gọi là chính đáng được. Xem mấy thuyết đó đủ biết rằng, nghề làm nhà in không phải là nghề hèa mạt, mà người làm nghề nhà in cũng không nên coi là những người tư cách kém cỏi, mà không nên có hội, không đủ sức lập hội đâu? Có lẽ chỉ tại những người có trách nhiệm về việc lập hội chưa chịu để tâm mà sưu-tập đó thôi!

Cứ lấy lẽ như-yếu trong thời buổi này và cái trình độ tiến-hóa của quốc dân ta hây giờ mà suy xét, thì nghề nhà in phải nên kíp lập một hội to, công cộng cả trong một thành phố, hay rộng ra nữa, tất sẽ càng ngày càng được, bất cứ làm ở nhà in nào nên vào một hội cả mà phần ra có từng chi phái, trước là càng nhau tỏ tình hữu-ái; sau là đàm luận cho nghề nghiệp của mình được tinh xảo thêm lên, về kiểu sành, cách khéo của nhà làm nhà in, cũng không biết thế nào là hạn lượng, sao cho kiểu cách ngày một mới mẻ mãi ra; thứ nữa là lập cổ-phần gây thành một cái tư bản khá to vừa để sửa-sang công cuộc trong hội, vừa sẵn có cơ-sở đó, p.òng khi có người nào nhỡ nhàng ra, chưa có công việc làm hoặc bị sự bất kỳ, thì hội lấy đó mà cứu g úp cho.

Dám mong rằng những nhà có trách nhiệm, tam bởi chút thời giờ quí báu, đem bàu nhiệt huyết mà hô hào cổ động khắp các nơi, để lập lấy một hội ái-hữu riêng cho những người làm nghề nhà in, trước là kết thành đoàn thể, làm cho nghệ mình ngày một tinh xảo thêm lên; sau là giúp đỡ lẫn nhau trong sơn mạy hiểm. Tây-giả sốt sắng viết ra bài này, mong rằng những nhà có nhiệt-thành lưu tâm đến, khiến cho hội ái hữu của nghề làm nhà in chóng thành lập được, thì thật là ân-hạnh cho nghề ta vô cùng.

Xin đừng ngoảnh mặt làm thịnh!
Thịt, xương chẳng phải thân mình
[Đề sao ?!
Nghề ta đâu ? hỡi đồng bào!
Mau mau xin để tâm vào kẻo trưa!

Mong lắm! Mong lắm!!!

Cô Xuân, Văn-nhân Thượng

VĂN UYỂN

Hạ-long du ký

(Tiếp theo)

Cõi giới đất của ai chả nấy,
Nói giống riêng, r.êng mấy phong trào,
Day cho một thứ tiếu bạo,
Non sông dành thú thanh tao cho người.

Ngắm cảnh vật trong ngoài vui vẻ,
Mắt trông giời bóng xế về tây.
Bài hồi nhớ bạn khôn khuây,
Tìm tòi thăm hỏi đến ngay bác tòa.
Mặt mừng mặt gặp xa đàm đạo,
Hẹn cùng nhau sáng tạo công thương.

Thoắt thôi thì tự tạ lên đường.
Cảm-phá port để xem tường dặm ông.
Lấy lòng thay cao phong mấy ngọn,
Gió đông nam thoang thoảng mùi hương.

Khí thiêng phảng phất mơ màng,
Hiển trong ai tỏ can tràng đục trong.
Thôi thế tạo anh hùng sử thế,
Chữ vinh hoa sa kẻ làm chi.
Rủ nhau lạy trước đơn trì,
Rồi ra xem Sinh-long-phi động đào.
Xa trông rấy núi cao vời vợi,
Thuê thuyền ngư đưa lối ra hang.

Trong xanh một giải tràng giang,
Mái chèo dịp nhặt, dịp khoan tới bờ.
Trên đỉnh núi chơi vơi trăm mẹo,
Ngoài cửa hang xảo xạo giơi bay.
Động tiên mơ tưởng bấy chầy,
Vì ta nên ở chốn này đợi ta.
Thử xem hỏi ai là động chủ,
Lối thiên tiên xin nhủ cùng nhau,
Đá xanh bắc tựa dịp cầu,
Con đường khuất khúc một màu rêu in.

Trong động sẵ đường lên lối xuống,
Dưới hang âm, trên núi chợ giời.
Động đào nhẹ gót dạo chơi,
Mảng vui tiên cảnh mà người lòng trần.

Tình thanh đạm đai cân sao nhãng,
Đem mắt xanh đãi bạn đồng tâm,
Bằng khuâng đỉnh giáp non thần.
Mua vui đã vịnh năm vần một thiên.

Thơ:

Hang giời cảnh vật vẻ thiên nhiên,
Riêng chiếm còn khôn một thú riêng,
Sườn đá cheo leo khơi cõi tục,
Đầu non cao thấp nẻo cầu tiên.
Lưỡng hàng gió thổi giới trao quạt,
Mặt nước sóng im nguyệt lấy đèn,
Nào khách cung hân đâu đấy tá,
Vì ta chỉ nẻo đến Đào nguyên.

Giã sơn-động xuống thuyền tạm nghỉ,
Quay mái chèo vượt bể đua chơi.
Long lanh đáy nước in trời,
Giá đưa bầy l ấy, sóng dồi êm êm.
Nắng non thấy lòng thêm bịn rịt,
Phá ông Tô khao khát đôi phen.
Buồm lan một lá êm êm,
Rượn tình hỏ nắp hơi men g.ng.
Ngắm thế-sự bóng câu thấp thoáng,
Muốn phá toang muốn trượng tràng giang.

Lòng riêng riêng những mơ màng,
Rừng thuyền lại chuốc chén vàng mời khuyên.
Khi rượn thánh có tiên thì tọa,
Lúc ngâm thơ dân hát rong chơi,
Bắt thuyền lộn bóng người chèo,
Thuyền đã lần sóng nguyệt theo bến tàu.

Đoái phong cảnh tần-ngần khôn xiết,
Rặng núi xanh mờ mịt xa xa
Tuổi tiên có tiếng họa ca.
Nhưng như còn gió bay là khéo mầy.

Nước tuy chảy đêm ngày cuồn cuộn,
Mà mặt gương trăng vẫn đầy tuôn.
Trăng kia thời khuyết lại tròn,
Mà vầng trăng vẫn hãy còn xưa nay.
Kho vô-tận hãng đầy sẵn đó,
Của giới chung riêng có một ai.
Tiêu rao suốt tháng thâu ngày,
Hương-giang, Ngự-bình dạ này hẳng ghi.

Mấy giòng lệ khôn khuây lã dạ,
Bao hiểm nghèo lượng cả bao dung,
Cợt nhau chi với hóa công,
Đem nền quốc túy khoe sông vẫn-đài.
Khói Nàng-Hoàng nhặt cài khôi nút,
Sông Long-giang như rất hường gan,
Nghĩ thôi thôi lại bàn hoàn.
Nhường như rằng gánh đoạn tràng vì đâu
Người chung hội tâm đầu ý hợp,
Mối giao-tình chung không sợt riêng.

Sẵn đây ngọn bút quan hoài,
Lưu đề tay tí một bài làm duyên.

Thơ:

Một bọn cùng ta với một thuyền,
Tình chung nhưng chí nỗi niềm riêng,
Quanh mình đông đúc người thân cận,
Lứa tuổi ai nhân cuộc thiếu niên.
Mến nỗ đêm non nghi ngát khói,
Sóng rờn mặt bể nhấp nhô thuyền,
Người vui cảnh lại thêm vui nhỉ,
Mượn chén rượu tiên chuốc bạn hiền.

Bài khôn tả thiên nhiên cảnh tượng
Ông địa hình hùng vượng xiết bao,
Giục thuyền tắng bến cheo vào,
Hòn-gay bát ngát lầu cao ngất trời.
Lòng hâm mộ những nơi thắng cảnh,
Cuộc du quan sa sánh đôi nơi.
Hang giới ngọn cảnh đã rồi,
Nghe hang đầu gỗ là nơi tuyệt trần.
Bao xiết kể tạo nhân mặc khách.
Chẳng quản công lao lịch tới nơi.
Hà rằng ta chịu thua người,
Thuê thuyền ta cũng vượt vời thăm hang.

Tối chưởng vọng lối hai đường lối,
Nẻo bằng lại muốn tới bao xa,
Còn đương dò hỏi lâu la,
Vàng ô đã xế, trống đà thu không.
Theo lối cũ thẳng trông phố chợ,
Tìm sao-lâm hỏi trọ nghỉ ngơi,
Mới hay giời cũng chiều người,
Số phong lưu lại gặp nơi thanh kỳ.
Xe mở mấy vừa đi một lúc,
Trải biết bao phố dọc đường ngang.

Nào là nhà máy sáng than,
Xuất qua phố chợ tới hàng ô-tem.
Nực cười thay người quen xứ lạ,
Chư nhân ông bà lá đón chào.
Dừng xe nhẹ bước chân vào,
Tuy nhà rộng, thấy gác sao sẵn sàng,
Phòng ăn ngã trang hoàng sạch sẽ,
Vẻ phồn hoa hỏ để kém đâu.
Tiệc xong nghỉ mát trên lầu,
Lại đem thời sự trước sau luận bàn.
Lầu Tâm-dương hào quang trăng dọi,
Cuốn kêu sầu thêm gợi buồng gan.
Đêm khuya ngàn nỗi canh tàn,
Vầng hồng đâu đã soi mang mặt gbèn.
Trên đỉnh núi chim khuyên xao xác,
Nơi chiền mộ một đọc khua vang.
Đỏ dàng thực p.ẩm sẵn sàng,
Xuống thuyền dương cảnh chèo sang non bồng.

Chung quanh đồng ngàn thông cỏ tụ
Chốn bồng lai r'êng thú thần tiên.
Lệ làng thay vẻ thiên nhiên,
Cảnh này giá bầu bao tiền cũng mua.

Tạo-hóa khéo hây phô đã vẽ,
Đem nước non sau sẽ kiếp sơ.
Năm chân dung một lầu giời.
Sơn kỳ thủy tú hà sỉ riêng mình.
Đường lên động gặp ghềnh đá bộc,
Lối vào hang cao thấp rêu trơn
Cùng nhau ngắm cảnh kỳ quan.
Nỗ riêng bát ngát mơ màng như say
Đá trong động tựa mây năm vẻ,
Tháp Kim-ngân sẽ bé hào quang
Rồng bay, phượng múa muôn vàn
Tay khua nhỉ đá tiếng vang ầm ầm.
Đổi cảnh vật khôn cầm giọt lệ,
Cao xanh xanh khôn kể mấy trùng
Cuộc trần thường bước thung dung.
Bạn cùng giăng gió, vui cùng nước non.

Trên vành đi nói sơn giai đẽ,
Ngoài cửa hang ngự chữ lưu-đề,
Càng xem phong cảnh càng mê,
Chim kêu vượn hót bốn bề xôn xao.
Chạnh lòng khách khứ-lưu đời ngắn
Xúc cảm hoài nên tả vài câu,

Thơ:

Khen thay tạo-hóa khéo tô bày,
Đâu gỗ hang thần hẳn phải đây.
Trong động long lanh năm sắc đá,
Ngoài hang thấp thoáng mấy hàng cây
Mây phơi mặt nước như chim-liệng,
Sóng vỗ chân non tựa đá bay
Ngũ thái tường vân ghi ngự bút,
Nước non Hồng-lạc vẫn xưa nay.

Sẵn đây thơ túi rượu bầu,
Con đường ngoạn cảnh về sau còn dài
Lòng lưu luyến vì ai khôn tỏ,
Thú hữu tình biết nỗ cùng ai
Tạ từ ra động thiên thai,
Thuyền tình tiễn khách về ngoài thành đô.

Nắm cơ công sơn hồ như cũ,
Hẹn Tiên-long quẹc thú thiên nhiên
Còn non còn nước vững bền.
Còn duyên thăng thưởng còn duyên tao phàng.

Lê quang-Bổn

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU Báo-chế
L. BLANC
51, phố Paul-Bert, Hanoi

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,
Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (verni), thứ thuốc này bôi vào láng càng đẹp thêm lên, đen bóng và mềm, lâng không hay nứt.

NGUYỄN-TIẾN-BÍNH
Bottier - Cordonnier
1, Rue des Cuirs, Hanoi

LAN-PHƯƠNG
79, Hàng Đào, Hanoi

Bản-hiệu chuyên làm khăn xếp đã lâu năm, làm được kiểu dáng đẹp để chắc chắn hơn mọi nơi. Nay có làm cả mũ nút chai (liège) đủ các lối. Hàng gửi lĩnh hóa giao ngân, nhưng phải gửi một phần tiền trước.

Khăn 7 tếp không kể chữ nhăn
Nhiều tây . . . . 3$80 - 3$00 | Lượt . . 2$50 - 2$00 - 1$20 - 0$
Mũ nút chai : 3$00 - 2$50

BAN CHIỀU KHÁCH
Ô-TÂY 2$50 và 2$80

CASQUER en LIÈGE
1$80

Nguyễn-ngọc-Linh
104, Rue du Chanvre, Hanoi

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC:
MỘT TRIỆU
HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN
Muốn được một số tiền ấy, xin mua một cái vé
CRÉDIT NATIONAL 1920

Lần mua vé thứ giá 25 quan, các thể đóng làm 24 tháng mỗi tháng là mười quan. Hợp tiền tất đến, tiền được ngay nếu vé, riêng nhưng vé trúng số hơn, thì vé trúng số đó nhận. Mình chỉ nhận khi đánh địa một tí, tiết kiệm như không ngại đến, mà cả được cả cốc cuộc rất sẽ, lại được có quyền số-hiểm một cái vé rất quý có sinh lợi-tức.
Vé Cadeny Nationnal, mỗi năm làm kỳ cho cuộc rất số : 15 ler Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre.
Giải thưởng cho cả số :

1 lô.	MỘT TRIỆU
1 lô.	500.000 quan
2 lô.	200.000 quan
3 lô.	100.000 quan
6 lô.	50.000 quan

Tiền rất số tăm kỳ trong một năm cộng là 38 triệu quan
Như vậy rất số cũng để tràng làm
Muốn dự vào cuộc rất số kỳ, mua gửi 25 quan cho đại chi nhánh chính :
BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE (France) R. C. 6576
Việc bán vé này theo nghị định ngày 21 Mars 1920, các nhà mua vé được để điều kiện chắc.

Allez voir la dernière création
AUTOMOBILES FORD S. A.
Ford
210, Quai Aulagnier ASNIÈRES (Seine)
AU GARAGE AVIAT
AGENT : Angle des Boulevards Rialan et Gambetta — HANOI

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)